

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Пословни број: **К.В. 4/2006**

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од **16.09.2008.** године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

НАСТАВЉЕНО 16.09.2008. ГОДИНЕ

СА ПОЧЕТКОМ У 10:15 САТИ

Председник већа констатује да је веће у неизмењеном саставу, да су присутни:

- **Заменик тужиоца за ратне злочине Кнежевић.**
- **Пуномоћници оштећених адвокати: Лозналијевић-Даниловић и Томић.**
- **Те браниоци оптужених адвокати: Јеврић, Вујин, Перковић, Перески, Штрбац, Станојловић, Дозет, Ковачевић, Јелушић, Ђурђевић, Бељански, Бојков, Машић и Ђорђевић.**

Одсутни су браниоци адвокати Заклан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И даље колега Перески је ли тако?

АДВ.СЛАВКО ПЕРЕСКИ: Да.

Опт. Вујовић сагласасан да га на данашњем главном претресу уместо браниоца адвоката Заклана брани бранилац адв.Перески.

Одсутни су браниоци оптуженог Војновића - адвокати Пилиповић, Продановић, Мијатовић и Кошћал.

Присутан је бранилац адв. Гостовић, али је одсутан бранилац опт. Атанасијевића адв. Вукотић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јеврић? Господине Атанасијевићу јесте ли сагласни?

Опт. Атанасијевић сагласан да га уместо браниоца адв. Вукотића брани бранилац адв. Јеврић.

Одсутни су браниоци опт.Ланчужанина – адвокати: Калањ, Станић, Рајић и Марић, те браниоци опт.Мугоша Горана, адвокати Илија Радловић и Слободан Сташевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јуче је колегу Сташевића мењао Станојловић, је ли тако? Молим.

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Јавићу се ја за њега, није проблем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А немате информацију да ли ће евентуално доћи.

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Мене је колега Сташевић замолио да га заменим, али ћу ја морати да напустим суђење у 12 сати због седнице већа у Врховном суду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У 12 сати.

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Тако да ћу ја замолити колегу Переског да замени и мене и колегу Сташевића.

Опт. Мугоша је сагласан да га на данашњем главном претресу уместо браниоца адв.Сташевића брани бранилац адв. Бељански до 12 сати, а потом адв.Перески. Опт.Шошић је сагласан да га по одласку браниоца Бељанског у замену брани бранилац адв. Перески.

Сви оптужени су ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже судска стража.

А и Љубоја, Мугоша и Катих.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

ДА СЕ ГЛАВНИ ПРЕТРЕС НАСТАВИ

ДА СЕ НАСТАВИ ДОКАЗНИ ПОСТУПАК

Наставком саслушања сведока Савић Мирослава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Савићу.

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наставићемо данас са Вашим саслушањем, све оне обавезе које сте јуче преузели читањем те заклетве ту на пулту испред Вас важе и данас и обавеза да евентуално ако има потребе да не помињете та имена сведока сарадника, односно заштићених сведока него на начин како смо то и јуче радили. Шта ми се наметнуло да Вас питам јер ми се стално провлачило, а нисам могао јуче да то пронађем па сам искористио поподне и

нашао сам неке прибелешке и нека казивања, Којић Жарко, шта нам рекосте јуче нисам сигуран да сам добро регистровао шта нам рекосте за Којић Жарка? Јесте га видели тамо у хангару?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Да, на изласку из хангара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: На излазу из хангара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На излазу?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Сударили смо се, да сударили смо се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и? Јесте га одвели, извели?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Не, он је таман излазио, ја сам рекао је баш тебе тражим, он дечко онако ме погодао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је.

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Да, каже што мене, дечко се уплашио онако, можда је очекивао нешто, не знам ни ја реко ма немој се ништа бојати, реко твоја бака ме замолила да те нађем и да те доведем, ако могу, ако те нађем и са њим је тад био пријатељ и ја га питам где га водиш, каже он водим га за Вуковар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је био са њим?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Па био је тај фактички наш комшија, а сад како се звао, ја мислим Саша да се звао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Саша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молнар?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Па сад не знам презиме, дечко онако плавкаст је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли Вам говори што надимак «Гуја»?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, дакле Саша. И шта је било са њима двојицом?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Мислим знам где је тачно становао, знам улицу, знам кућу где је становао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је било са њима двојицом?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Ја га питам где га водиш, каже водим га до «Модатекса», ја реко добро, каже за Вуковар на «Модатекс», реко добро, реко немој да му се нешто деси, каже он нема проблема, реко ти иди тамо ја ћу сутра доћи по тебе. И стварно сутра ујутру ја сам дошао по њега, реко идеш сад са мном и са мном је отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одвели сте га са «Модатекса»?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Са «Модатекса» да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то ми се провлачило јер сам видио да тако казује и овај Којић, када је у поступку истраге 2000. године саслушан у Загребу па је нешта говорио да сте Ви дошли по њега на «Модатекс» и одвели га.

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Па ја сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јуче нам рекосте и да сте, да имате пун гепек записника са суђења, са овог првог суђења.

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Ево ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Ево ту у соби за сведоке, ако вам треба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд Вам то, Ви сте у Енглеској?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Не, господине то је транскрипт који је стављен на Интернет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чији је то сајт?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Хуманитарног права.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И онда сте Ви скидали све то са Интернета и.

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: То је као добар дан господине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Па то је као добар дан, шта вам треба укуцате случај «Овчара» и он вам избаци 70 страница и ви само принтате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али рекосте јуче да тамо пуно тога нема везе са оним што је стварно било и оно што се износило, тако сте некако рекли.

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Да, да, ја се извињавам, касније сам ја сазнао, баш кад сам причао овај напољу са пријатељима, кад сам рекао шта сам рекао, они су се почели смијати каже па каже да то је то исто судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гласније, гласније мало, према микрофону и мало гласније, слабо Вас се чује.

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Па каже то је исти судија који је водио први део суђења, реко немам благе везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро нисте Ви били први пут овде.

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Па нисам ни знао, ја се извињавам, нисам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Али кажем то за те папире то можете да скинете са Интернета, то није проблем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, питања.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја би молио господина Савића да се изјасни да ли је он овога Којић Жарка виђао после тога, после рата и после тих сусрета?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: После рата не, више га никад нисам видео, био је кажем код мене 4-5 дана док ми није позлило, отишао је за Београд, више га никад нисам видео.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли су се чули?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Не, не, нисмо се чули никад.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми јесте ли Ви давали неку изјаву још било где у вези «Овчаре»?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Да, ја сам господине дао изјаву прије 10 година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре 10 година?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Да, у октобру месецу у Норвешкој, истражитељу Хашког, специјалном истражитељу Хашког Трибунала,

господин Денис Милнар који је водио случајеве ратних злочина на подручју Хрватске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро. Да ли сте можда саслушавани као сведок у неком предмету пред самим Трибуналом у Хагу?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него сте дали тада ту изјаву?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Дошли су по мене, нашли су ме, дошли су по мене и ја сам дао изјаву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, то је одговор.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми у Хрватској да ли сте или пред Хрватским?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Не, не, у Хрватској нити сам био нити сам контактирао нити је ико мене звао. Апсолутно ништа.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми је ли вам познато како су ти истражитељи дошли до Вас или како?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Да, познато ми је. Да, питао сам их како сте ме нашли, рекли су преко Интерпола.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Преко Интерпола?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Преко Интерпола су ме нашли и то нису могли да уђу у државу а да нису разговарали са Емиграционом канцеларијом, Министарством како, не знам ни ја како они зову за емигранте, пошто су морали да објасне ко су и шта су и шта желе и онда су мени дали дозволу и онда су они тек ушли.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па јесте ли Ви ту саслушавани као осумњичени или као сведок?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Па може бити у својству сведока, они су мене питали, кажу ми знамо да си био тамо и реци нам све што знаш, један је на крају рекао ако буде било потребе ми ћемо позвати, а ако не буде било потребе ми те нећемо звати.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро, да ли сте исту изјаву коју сте нама дали јучер овде, дали Хашким истражитељима?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Па могло би се рећи неких колико се ја сећам, онако можда неких 80%.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гласније мало, мало примакните се микрофону.

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Извињавам се, реците.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бојим се да Вас слабо чујемо.

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Па неких 80%.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А реците ми у чему се разликује ових 20%?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Па не би сад, не могу да се сад сетим у чему, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако знате у чему су разлике онда у неком сумарном износу, онда је претпоставка да знате и у чему се то разликују те изјаве?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Господине, разликује се, мислим да вам искрено кажем не знам зато што је прошло дуго времена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не, али ако кажете.

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Знам неке ствари оно што сам тамо рекао, већина зашто сам питан тамо то сте ми јуче Ви та иста питања постављали, зато кажем и та питања која сам тамо рекао исто то сам рекао и овдје, е сад за оно остало на пример за Радак Сашу - Цетињу, за Вују Златара то не могу да се сетим стварно, да ли су ме уопште и питали за то, то не могу да кажем зато што не знам, а и за њих двојицу што сам јуче рекао господине судија ја вам кажем овако искрено ја сам размишљао целу ноћ о томе и стичем, не стичем, него сматрам и после онога што сте Ви рекли.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја се извињавам може гласније мало само, ја не чујем.

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: После онога што сте Ви рекли за Вују Златара шта ја знам да има сву документацију, да човек има доказе, ја сам размишљао стварно о томе и онда сам сам себе запитао па да ли је стварно, да ли сам га ја у ствари стварно видео тамо на Овчари и сад кажем да оно што сам ја јуче рекао, е сад вам исто кажем да ја стварно се не могу сетити, мислим стварно да ли сам ја Вују Златара видео и Радак Сашу званог «Цетиње» да су били на Овчари, то је што се њих двојице тиче, а све ово остало што сам рекао и прије и после то је истина и то стојим иза тога колико год треба.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро ја ћу Вас даље питати, да ли сте Ви поводом, кажете дали сте Хашким истражитељима претпостављам у вези те истраге која се водила, да ли сте Ви били позвани да сведочите у неком поступку, ако сте дали Хашким истражитељима.

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па питао сам га, није сведочио.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није сведочио, јер ако је позван.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми даље, тамо на Овчари јесте видели неких заробљених жена или неког?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Не, ниједне жене нисам видео.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Нисте видели, добро. Реците ми јуче сте рекли судји да сте тамо се задржали негде око 3 и по до 4 сата, је ли тако?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Тако.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: И испричали сте да сте контактирали са господином Вујановићем, да сте видели долазак Шљиванчанина и Радића и тако даље, ја ћу Вас сад питати како је изгледао и где сте Ви били кад су долазили наводно Шљиванчанин и Радић тамо?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Ја сам био у хангару тамо.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: У хангару, а како они, сами су дошли, како?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Па не знам ко их је довезао, како, чиме су дошли којим превозним средством то не знам, углавном ушли су у хангар и мајор Шљиванчанин је одмах кад је погледао видео је да је већ мрачак, викнуо је зашто нема светла овде, да се одмах донесе агрегат и да се почне са пописом заробљеника.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А Радић?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Радић је био са њим, стајао крај њега није ништа говорио.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми је ли Шљиванчанин дошао са неком пратњом или како?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Господине у хангару сам видио кад су ишли њих двојица, ко је њих довезао, да ли и где је била пратња.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, па реците знате или не знате.

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Не знам стварно. Вероватно су дошли, нису дошли пешке сигурно, јер не знам ни ја одакле, вероватно их је неко довезао, морао је бити неко у пратњи сигурно.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро оставите Ви сад закључке, сад Вас конкретно питам, следеће је питање колико је то кад они долазе од овог Вашег доласка? Колико је прошло?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако можете на тај начин да се определите, знате.

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Не бих могао стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пола сата, сат, 15 минута, у том неком смислу ако можете наравно, ако не можете уреду, реците не могу.

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Не, не, не могу стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми од тих три и по сата или 4 како кажете, кажете били сте у хангару, па сте били напољу?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Па било је више пута и у хангар улазило се и излазило.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Е, па колико се, да ли можете ту да се определите, јесте више били у хангару или напољу?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Па могло би се рећи да сам више био унутра него вани, да сам више био унутра него напољу.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Више сте били у хангару?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Да.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја вам, ако дозволи председник већа, не желим да будем сугестиван, можемо вам предочити овде исказе сведока Хрвата који су били заробљени, тамо они сви кажу да је тамо било и малтретирања и да су тучени и тако даље, а Ви кажете да нико никога није тукао?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Господине Перковићу Ви мене нисте изгледа добро чули јуче.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Можда нисам.

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Па не да нисте, већ нисте, ја сам рекао од мог доласка, уласка у хангар и до мог изалска кад је почео попис да нико никог није малтретирао.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Значи када је почео попис?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Попис је почео одмах по наређењу господина Шљиванчанина, значи можда 5-10 минута после, донели су сто, столицу, сео је официр.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Агрегат?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Да, агрегат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте.

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Нико никог није тукао, малтретирао и било какву физичка активност уопште није била присутна тамо.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А јесте видели од тих колико је тамо било, кажете ове које сте гледали са батеријом које сте тражили, видели сте баш те да нико није које сте Ви познавали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питали смо. Питали смо га јесте ли запазили, ја сам инсистирао.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли сте видели да неко лежи у хангару од њих?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Да, видео сам једну особу одмах са леве стране, кад се уђе у хангар са леве стране било је на лежаљци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На лежаљци?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Па није на лежаљци већ на носилима, шта ја, а сад која је то особа била ја не знам, стварно не знам.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Следеће питање, тај «фићо» којег сте Ви возили, је ли он био регистрован раније на Ваше име или?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Не, не.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А чије је то возило?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Не знам.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Опростите Ви кажете да сте дошли фићом?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Фићом, да.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А ко је возио? Јесте ли Ви возили колико сам схватио?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Не, не, нисам ја рекао да сам ја возио.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А чије је, ко је возио?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Па возио је тај војник који је дошао са нама.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Је ли Ви познајете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је возио?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Возио је војник који је дошао са нама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тај војник који је дошао са нама?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Да, он је возио.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А ко је тај војник?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Па он је био је припадник Радићеве чете, али не знам му ни име ни презиме, стварно не знам ко је дечко. Не знам стварно.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Активни војник?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Активни војник.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А реците овај Ваш, кажете били сте тројица, ко је овај трећи био?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, рекао, рекли сте добро. Рекао је ко је, Маћешкић.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми, ја ћу Вас питати осим ова три пуцња која сте кажете чули?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Ја?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Јесте рекли да сте чули?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Господине Перковићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није рекао, није он то рекао.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па добро ја ћу Вас питати да ли сте уопште чули.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па питао га је Пејић, то је рекао.

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Ја сам рекао да сам упитан да ли сам чуо три пуцња.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је.

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Ја сам рекао да нисам јер сам био у хангару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми шта нам можете рећи о активностима сведока сарадника «број 1», кажете видели сте га?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ја сам питао то сведока то јуче и чули смо шта је рекао, ајде кажите, поновите.

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Шта јел морам да поновим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Је ли морам да поновим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Морате. Ево морате. Да. О активностима сведока сарадника «број 1» које сте Ви запазили, регистровали за та три сата, три и по, четри сата?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Нисам нешто посебно регистровао, осим да се шетао онуда. Ништа више, да је био унутра, напољу, ништа више.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Видите тај сведок сарадник тврди за себе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шошић, је ли тако?

Ништа морамо прекинути онда. Морамо прекинути.

Претрес се у 10:40 сати прекида до даљњег, будући да је опт. Шошићу позлило, те је затражена лекарска интервенција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа, обавестите нас о исходу интервенције. Хвала.

Настављено у 11:50 часова.

АДВ.СЛАВКО ПЕРЕСКИ: Председниче, колега Бељански је напустио судницу, ја га мењам по договору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да по оном ранијем годогвору уз сагласност оптужених и Шошића и Мугоше.

Господине Шошићу, како сте? Је ли боље, ја сам информисан од стране овог начелника здравствене службе Окружног затвора, др Фјодорова да вам је отишао притисак, да је притисак био преко 200, ваљда 220, да су предузели одговарајуће мере и дали Вам и неко време ради опоравка тог типа, тако да по њиховом можете наставити суђење и желим да чујем Вас, видим да климате главом, осећате се довољно способним да наставимо са претресом. Хвала. Изволите.

АДВ.СНЕЖАНА КОВАЧЕВИЋ: Колега Вујин је морао да напусти суђење па ћу га ја мењати за окр.Војиновића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Војновићу, сагласан?

Опт. Војновић је сагласан да га у даљем току данашњег главног претреса због одласка браниоца адвоката Вујина у замену брани бранилац адвокат Ковачевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позовите сведока Савића.

НАСТАВАК САСЛУШАЊА

Сведока САВИЋ МИРОСЛАВА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Савићу наставићемо са Вашим саслушањем. Колега Перковићу изволите. Питања одбране.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Јуче сте рекли господине Савићу да сте ишли у болницу по неко, да сте имали некакав колико сам ја схватио задатак или неку потребу да проверите неке тамо књиге или шта, о чему се то радило нисам схватио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да нешто провери.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хтео је да он лично, да нешто провери, ја нисам схватио да је то био задатак.

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Не, не, није то био задатак, то је било чисто моје лично интересовање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Хтео сам да проверим пошто сам чуо да су моја два пријатеља бивша погинула за време рата и хтео сам да сазнам како, и отишао сам до болнице да проверим да ли постоје књиге умрлих, погинулих или не знам ни ја шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је евидентирано.

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Тако да, и књиге су биле на портирници, узео сам те књиге прегледао сам и нисам ни тамо нашао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: То је све зашто сам ја тамо ишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, не морате толико детаљно.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Немам више других питања уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље молим.

АДВ.СЛАВКО ПЕРЕСКИ: У односу на долазак сведока пред хангар, да ли може да се изјасни када први пут види Дукића, да ли он тамо њега затиче или га касније види? Дукић Николу званог «Гица»?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Па то Вам стварно сад не би могао рећи да ли сам га одмах видео кад сам дошао или је можда он дошао касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље молим. Остали браниоци? Изволите.

АДВ.САВО ШТРБАЦ: Сведок је јучер говорио о трактору, први сведок који је спомињао вучно возило трактор и колико се сећам рекао је да био црвене боје са фелнама жуте боје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

АДВ.САВО ШТРБАЦ: Али сад ме интересује може ли још нешто поближе да нам каже о којој марки или типу се ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако имате сазнања те врсте?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Не, био је, само знам да је био повећи трактор?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Повећи трактор?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Црвене боје, а сад која марка то стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли се не разумете у то или се не сећате?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Не, не, не разумем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, зато што је могуће и то да једноставно се у неке ствари не разумете, онда не вреди да Вас питамо о томе да ли се сећате.

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Да сам са села, вероватно би знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Овако сам из града и стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.САВО ШТРБАЦ: А јесте ли, с обзиром да сте из Вуковара, из града, одлазили прије на Овчару, радили као што су многи млади људи радили повремено сезонски и тако?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Не, нисам.

АДВ.САВО ШТРБАЦ: Нисте ни то. А можете ли мало поближе описати, рекли сте да је била и кабина на овом трактору?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Да, била је кабина.

АДВ.САВО ШТРБАЦ: Је ли можете нешто поближе о кабинини рећи, рецимо интересује ме кров кабине?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да је метални, на моје питање рекао је да је кабина метална.

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: То сам јуче рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

АДВ.САВО ШТРБАЦ: Да, да, постоје кровови и код металних, сви су метални, али постоје кровови и пластични, дрвени, метални, у том смислу?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Не знам господине стварно.

АДВ.САВО ШТРБАЦ: Добро. Немам даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Даље молим. Калањ.

АДВ.ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Само би се надовезао на питање колеге Штрпца, пошто је он јуче изјављивао да је видео када је видео да је трактор са приколицом се покренуо, да ли је видео било кога на крову кабине да седи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, тада? Да.

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Не, нисам никога видио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рекли видели сте и трактор, видели сте кабину, видели сте прколицу, видели сте да улазе људи и били сте ту до тренутка када се трактор покренуо, покренуо напред па сте Ви видели Пејића.

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Да, да, тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И разговарали ово како сте разговарали и тако даље, па Вас бранилац пита да ли је било некога на кабини?

АДВ.ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Судија он је већ одговорио да није видео никога на кабини како седи, ја сам тако њега разумео. Не интересује ме поред него ме интересује само на крову кабине, ја сам био врло прецизан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро. На кабини.

АДВ.ЂОРЂЕ КАЛАЊ: На крову кабине?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Не, нисам никог видио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Не, нисам никог видио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље. Оптужени? Изволите.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

Господине Савићу видим гледате у монитор, окрените се и погледајте овог човека. Ко је то?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Станко Вујановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите господине Вујановићу.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Реци ми само Мирославе, у каквим смо ми односима, добрим, пријатељским или одличним, каквим?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Пријатељским.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: По чему то закључујеш, ти говориш?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се нама, окрените се нама се окрените и гледајте у нас и чујете питање и одговарајте у тај микрофон.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли смо икада сели и попили пиће и причали о неким стварима шта причају два пријатеља?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Па нисмо баш причали баш причали нешто отворено, нешто пријатељски разговор али смо седели доста пута, седели смо код тебе у локалу, како о таксију, седели смо доле у локалу, како «Кингу», нису то неки били дуги разговори али увек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте, нећемо сад да улазимо у то, да ли сте били у завади са Вујановићем икад избог чега?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Кад си рекао да си дошао први пут у хангар, виђаш мене и Ђанија, тако си рекао јуче, значи никог другог није било у хангару само мене и Ђанија?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да су сви били у хангару.

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Ја сам рекао да су сви били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је рекао, сви. Напољу нема никога.

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Сви су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испред врата нема никога, сви су унутра.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добро, онда још боље. Ти си био на правцу где је био и Ћани за време дејстава је ли тако?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: На лево крило да.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли можеш само да ми кажеш ко ти је био командир одељења, вода? Јеси заборавио? Заборавио си, извињавам се, ако може да понови.

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Овако.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Само командир одељења и командир вода.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је, само то, само то.

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Командир вода је био Сирета Дамир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одељења да ли је било неки?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Јеси ти био командир одељења неког?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Не.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ниси био, а ко ти је био командир је ли знаш?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Не знам, ја само знам за Сирету Дамира да је био.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: А ко. Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Као командир вода.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Микрофону, микрофону ближе.

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Само знам да је Сирета Дамир био командир вода, а за остале ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добро. Како си рекао сви смо били исти малтене без икаквог неког овлашћења, ја, Мирољуб, Ћани, ти, малтене ето само што си рекао ја и Мирољуб смо били можда први међу једнакима, је ли то могу да закључим тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, немојте извлачити такве закључке, он је лепо рекао шта је био Мирољуб и шта сте били Ви, а то је веза између њих и ЈНА, ето то је рекао.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: То је говорио за Мирољуба, е сад је ли може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је рекао, да, да, али је рекао да сте Ви то радили тамо на том другом правцу и на том другом делу.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Јеси ти икад био код мене на правцу?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Не.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па да ли знаш онда како је тамо функционисало то ко што је било функционисало код вас на правцу?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Па по причама оних који су остали и они који живе данас са мном, то је било нешто у том принципу.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ко ти то причао, реци?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Е па сад ко ми је причао. Није битно ко ми је причао, углавном зато што.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Слушај мени је јако битно све знаш ја овде имам 20 година робије, зато ми је и битно све.

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Па мени је битно да ја сад не увлачим још 35 људи например да спомињем имена, надимке, да лупам и да се сад ту људи доводе и да се ти људи малтретирају. Принцип је био ако, ма принцип је био скоро исти, био си код Саше Бојковског, он ти је био командир, ти си био координатор. Био си заменик, колико ја знам и колико се ја сећам, био си заменик покојног «Бимбе», а кад је «Бимбо» погинуо ти си га наследио у тој координацији, а не да си ти био командант а да Саша Бојковски није био ништа, то би тако испадало некако.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: А ко је Саша Бојковски?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Саша поручник који је био командир друге чете тог батаљона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Бата мој, слушај, ти кроз све те приче много грешиш, много, много грешиш, то први пут сад чујем од тебе, прво он је био капетан, друго никад нисам био никакав заменик од «Бимбе», «Бимбо» је имао своју тамо неку групицу, а ја сам имао своју групицу, гледај зато те питам никад ниси био код мене а причаш таке ствари, и видиш до чега долазимо, до неистиних прича, ја не знам зашто ти то треба, ако не знаш не знаш, зашто сад ту причаш неке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, господине Вујановићу да му Ви кажете то није тачно што сведок казује, него је тачно то и то. Дакле ја ћу то да дозволим.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па ево рекао сам му.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад се вратите на питања, евентуална питања сведоку.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добро, значи никад ниси био са мном, мене си упознао пред напад, је ли тако?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Тако, да.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Значи гледај, ја тебе знам негдје од половине рата, знам те, а мало боље смо се упознали после рата, није ми само јасно поред толико људи у хангару, ратовао си са Ћанијем да се обраћаш баш мени, то ми само није јасно и то хоћу да разјаснимо у овом суду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто баш Вама.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Зашто се обраћаш само мени, ако си већ ратовао цело време са Ћанијем, је ли би било логичније да питаш Ћанија ако сте сви били малтене истог ранга, то ми само није јасно. Ја тврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте разумели ово.

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Да, да, разумео сам.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Мирославе, ја тврдим Мирославе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Приговори, примедбе.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да мене сигурно ниси питао у хангару да се пусти било који заробљеник, сигурно то није.

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Станко, слушај ме добро сад.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ајде.

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Кад сам те ја питао да ли Станко могу да неке пријатеље одведем из хангара, ти си рекао да не може нико да изађе, стајао си тачно на средини малтене на средини хангара између групе која је седела са леве стране кад се уђе у хангар и између, односно са друге, иза тебе, иза твојих леђа стајали су Пап Томислав, Кожул Јосип и Салаш, значи отприлике у једном овако правцу. Кад сам према теби долазио да те то питам нисам приметио да стоје иза тебе, кад си ми ти то одговорио, кад сам се вратио њима и рекао шта сам рекао тада сам отишао да разговарам са Кожул овим Јосипом.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добро.

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: А тебе, да можда да нисам ишао према теби, да си стајао на неком другом месту ја их не би видео, али кад сам ишао према теби ја сам их приметио да стоје и колико сам ја приметио само су њих тројица стајали а остали су сви седели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад Станко Вас пита зашто баш њега?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Зашто њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако је ту и Ђанковић и други.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Има још неко познат од Вуковарчана?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви су ту, рекосте сви су ту.

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Не, зато што сам сматрао да је Станко Вујановић неки ауторитет био у оном смислу ауторитет неки како би рекао не војно већ оно човек кога смо ваљда сви познавали, а и човеку смо исто веровали, у том тренутку није било се коме никоме обратити, он је био тамо. Разумете о томе се ради, не зато што је он сад био не знам ни ја неки командант или шта ја знам, што није био нормално, већ једноставно зато ето што сам га сматрао неким ауторитетом, ето зато и зато сам њега питао. А са Ђанијем, њега уопште нисам хтео да питам зато што.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Искрено да Вам кажем остаје ми нејасно, ако ми неко није тамо командант, ако неко нема никакве ингеренције те врсте да га питам за било шта, немам шта да га питам покупим их и изведем.

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Покупим и изведем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да.

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Господине што Ви нисте Крстића дошли па покупили некога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли разумете?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Знам ја шта Ви причате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато ми остаје нејасно ако ми Станко није командант, Ви кажете ауторитет, сад шта значи ауторитет, шта значи ауторитет те врсте у тој ситуацији да ли Станко могу да изведем ове моје пријатеље напоље? Зашто је Станко ауторитет те врсте, Станко може да буде ауторитет као човек, Станко може да буде ауторитет као добар борац, не знам, као неки стручњак у некој области да буде ауторитет, али зашто је Станко ауторитет и да ли је ауторитет те врсте да Вама дозволи или не дозволи, односно да Ви питате, да га питата да ли да Вам се дозволи да изведе некога, зашто је ауторитет те врсте?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Не, те врсте, рекао сам зашто, ауторитет сам мислио зато што је био добар борац, борио се на другој страни од мене, водио је људе, водио ту групу, координирао и шта ја знам и зато сам га питао, а не зато не знам ни ја што је баш неко ће мислити да је био командант, нема он везе са командовањем господине. А што се тиче Ђанија, њега нисам ни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, објашњење је објашњење, па сад. Даље молим.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је ту било, како су дошли ти сви борци и Вуковарчани тамо на Овчару, аутомобилима, како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате сазнања те врсте?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Је ли било аутомобила ту паркираних или војних возила, БОВ-ова?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Кад сам ја дошао било је паркираних цивилних возила, а од војних возила рекао сам био је само један камион.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то сте рекли, тамо са преке стране тамо. Добро.

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: А сад како је ко долазио, то не знам. Свако је долазио неко у свом првозу, немам појма како.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Кад видиш сад тај трактор, у том моменту када видиш тај трактор да ли ту јуш увек около су ти људи Вуковарчани, војска како си рекао и свега?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Да, да, сви.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Е да ли ту код трактора или испред трактора или иза трактора има нека колона возила или нема?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Нема ништа.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Нема. Да ли је у хангару било неких преграђивања канапом кад је вршен попис?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да ли је био развучен неки канап?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: То, канап нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По средини, на било који начин, да раздвоји неке људе?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Не, канап нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заробљене од осталих?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Канап нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Рекао си да си видео да улазе заробљени у приколицу, је ли тако?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Јесте.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Е, ако већ улазе, 20-30 си рекао ако се не варам, шта се онда дешава, он се померио, трактор се померио рекао си метар, два, да ли неко затвара ту приколицу церадом, шта да ради да ли то виђаш?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Не, нисам обраћао пажњу на то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад смо већ код тога, и то је добро Станко приметио, ти људи улазе у приколицу, да ли их неко тера? Да ли их неко тера пушкама, наморава или?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим? Нико?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Нико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли им је неко рекао да иду у приколицу?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Е па ко им је господине рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви то чули, запазили, Ви сте ту поред, рекосте трактор је стао на пола метра од врата, ако сам добро ја запазио?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Да, јесте. А ко је био унутри у то време, ко их је наредио да стану у колону и да крену, стварно не знам јер ја то нисам ни видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате где је тада Станко?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Не, нисам га видио тада. У том моменту кад су они улазили у трактор Станка нисам видио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, да ли Вам што говори име ваљда и надимак Перо «Циган»?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то.

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Перо Тирић звани «Перо Циган».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е добро, да ли је он био тада тамо?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Не, нисам га видио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте га видели на Овчари?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Јеси видео да је било некаквог постројавања Вуковарчана, тамо да неко постројава неки вод рецимо или одељење?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Не.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Је ли познајеш Мастикоса Драгицу?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Ко?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Мастикоса Драгицу, Дацу добровољку?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Да, њу сам познавао.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Јеси њу виђао на Овчари?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Не, њу нисам видио.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Колико си ти добар, колико добро познајеш сведока «број 2»?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Па познајемо се онако, добро нисмо били неки велики пријатељи, али онако познајемо се.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Јеси са њим разговарао у вези Овчаре касније?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Не, никад.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Никад?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Никад.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли знаш, је ли се може од тог хангара отићи до Грабова?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Да.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Како, куда? Реци ми сада ако изађеш из хангара покажи сад лево, десно?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Десно. Десно идеш правац цеста води до Грабова, рибњак Грабово.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да.

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Јер тамо је био рибњак, приватни рибњак и тачно те та цеста води на рибњак.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је у том правцу било неког да је отшао пешке или аутом, ако си то видео?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Не, то нисам видео.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Кад је то Шљиванчанин наредио да се донесе агрегат и да се постави, ко је поставио те жице јер то се мора ипак поставити, донети? Пошто си рекао да си био више унутра, па зато те и питам, можда си видео то?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Не, нисам видео зато што нисам обраћао пажњу на то.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Шта је за време рата био Јовица Кресовић је ли знаш?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: За време рата био је командант Негославачког батаљона.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Колико се он задржао на Овчари?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само, само, моменат господине Вујановићу. Командат Негославачког батаљона, шта је то Негославачки батаљон, шта је то?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Господине то је била, то је била, како би рекао, батаљон који је био организован од мештана села Негославци који су припадали нормално под команду Југословенске народне армије и они су сви били заједно. Њихов командант је био Јовица Кресовић, значи од мештана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нешто слично као и ово овамо на Петровој Гори?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само што ту није било команданта, него ту су били координатори?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли тако, а ово у Негославцима имају команданта?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико их има, које је то јачине?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Батаљон?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, кад кажете батаљон ја имам представу колико би то требало да буде, најмање три чете?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Па формацијски би трбало да батаљон броји четири чете господине Крстајићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Све зависи од броја људи колико има способних.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате Ви неку представу или сазнања те врсте? Колико их је било у том Негословачком батаљону?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Не бих знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Добро, наставите Вујановићу.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Молим Вас само сведока «број 2» рекао си да ниси видео на Овчари?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Не.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Морам само да ти кажем да је он рекао приликом пописа да је он био за столом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Предочио сам, Вујановићу предочио сам јуче.

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да. Ја сам јуче вам то предочио да је он био ту поред стола каже и да су га позвали и она прича о кафеџија, па зна људе, па тако даље, све сам ја то јуче вам рекао за сведока сарадника «број 2», па да јуче поподне и синоћ и ноћас сву ноћ како се присетисте за Вују Златара и за Цетиња, да евентуално се нешто не присетисте у вези овога?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Не, не, ја сам вама рекао јуче, док сам ја био.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Можеш само гласније молим те.

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Док сам ја био тих пар минута кад је већ почињао попис да крај мене нико није стајао, а кад сам изашао напоље да ли је Боро Крајишник био ту или није ја то не знам. Али тих пар минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок сарадник «број 2»?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли си виђао неког још тамо од Негославчана у тој маси људи?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Не знам.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Колико се задржао ту Јовица Кресовић, је ли он ту цело време и кад ти одлазиш је ли он остаје или?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Е то не знам, не знам.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Немам више питања, то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујановићу. Да? Ајде. Неко објашњење везано за ово сведочење? Да, да, кажите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је тачно ово што тврди сведок Савић да се он њему обратио и питао га за та три лица да изведе, па да је он рекао не може нико да изађе одавде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао је да није тачно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли му се обратио Стево Зорић касније звани «Ћево» са истим захтевом у односу на три лица, па да је он рекао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Управо сам сад хтио да суочим Вујановића и сведока и на те околности.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па шта каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Била је она прича Вујановићу сведока Савића од јуче, везано за Зорића.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да, знам, знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ћева и људе који су тамо испред хангара како он рече, па његов револт што сте њему дозволили, а овом сведоку не, па Вас пита заменик а и ја, је ли то тачно?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Не, није тачно. Ја сам довезао Ћеву као што сам рекао у својој одбрани и касније сутрадан или прекосутра, за пар дана ми је се Ћево захваљивао што је успео да своје неке пријатеље и родбину да спасе, то друго ништа не знам, а за ово да сам ја одобрио Ћеви то, то није истина, то није тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно у смислу радите шта хоћете.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Не, не. Само је Савићу да ти објасним, по свим овим сведочењима, ја видим шта се тамо могло направити, тамо нико никог ништа није питао, колико ја могу да видим, тамо је могао свако свакога да изведе.

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: И урађено је. И свако је могао да ради шта је хтео.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Тако је, је ли истина то? Је ли истина то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ајде сад ме живо занима шта ће сведок да каже.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па реци само је ли тачно, је ли могао, ево сад ћу ти рећи, ево директно јесам могао ја да извучем, не ја него било ко било кога и да одем тамо иза хангара и да убијем некога, је ли би мени неко стао или теби или Мирољубу или Каменом, било коме на пут и да каже не можеш то, ајде?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Не би.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Зашто не би? Ко би то забранио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не, каже не би забранио нико, нико не би стао.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Не, не би могао, каже да не би могао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него не би стао. Молим?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Кажем да не би нико забранио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ето, тако сам схватио.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па ето видиш о чему ми причамо.

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Станко ја знам о чему ви причате четири године овде.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Молим?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Знам ја о чему ви причате четири године.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па да.

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: То се могло завршити и прије три и по године.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Шта не разумем те.

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Па не можеш ти да разумеш, о томе.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па реци ми јебем му, да знам. Па Савићу ја сам 20 година осуђен робије, мој живот је завршен и сад те ја ту неке ситнице питам.

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Знам да си ти осуђен. И мени се свако суђење, свака изјава, моје име малтене се прозива.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да, али ти живиш.

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Друга страна ме прозива исто. Сви ме прозивају.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да, Савићу али ти си напољу, ти живиш слободан живот, а ја и.

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Без обзира шта и какав живот живим, зашто да се моје име провлачи.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па јесам те ја спомињао?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Па ниси ти.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па онда.

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Добро, извини ниси ти. Ја се извињавам.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се опт. Вујановић Станко и сведок Савић Мирослав СУОЧЕ, па окренути лицем у лице један према другом исказују.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Савићу окрените се према Вујановићу и гледајте га у очи и реците му оно што сте нама рекли, поновили сте то и данас, да ли сте га питали да ову четворицу извадите из хангара и да ли сте, да ли је Стеву, односно Ћеву, како се већ зове Зорићу, одобрио да оне спасе, е то.

Гледајте га њему, њему то причајте, реците шта је и како било.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Не знам зашто ти то треба, сада бата мој, стварно не знам зашто ти то треба. Ја немам нити један једини разлог ако сам то направио, ја нисам ту направио никакав злочин, то би мени ишло још у корист, али ја то нисам Савићу направио, нисам. Ја сам дошао тамо кад су била три полицајца, све што си то ти причао, ја више нисам могао ући у хангар и тамо је био попис, приколицу нисам ни видио, ја сам отишао изгледа пре приколице, можда малтене пола сата. Тамо је био некакав попис, све се то ту поклапа негде што ти причаш, у хангару нисам ни улазио, нису ми дали пандури, нису, три полицајца, те све ситнице си ти можда изоставио, а то је мени јако битно, јако битно и ако си ме питао нешта невезано за заробљенике могао си ме питати само напољу. Никакви, сам си рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Ви кажете Савићу?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Сам си био ко сам био, шта сам био, нико и ништа ко и ти јебало те сунце жарко, зашто. Невин, зашто.

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Ћане, ово што сам ја рекао по питању тебе то сам ја рекао и прије 10 година, то бог драги не може да измени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гласније мало. Гласније мало.

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Кажем ово што сам рекао сада за Станка то сам рекао и прије 10 година, и то се не може изменити, а да сам ја причао овде контра и да мени данас, сутра неко дође и каже господине Савићу Ви сте

прије толико и толико времена рекли једно, а на суђењу сте тврдили сасвим друго и шта би онда било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не занима то ни мене ни ово веће, ни све ове људе овде уопште не занима.

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Занима мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не.

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Мене занима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само нас занима шта је истина.

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Ово што сам ја сад рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само нас то занима, шта је истина.

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: То је истина што сам ја сад рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је истина, шта, шта?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Шта, да сам ја Станка питао или прво или друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па питам Вас шта је истина.

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Па питање је, истина је и једно и друго. И да сам га питао у ханагару и да је рекао Ћеви напољу не занима ме радите шта хоћете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, рекост ја сам то за Станка рекао прије 10 година и то се не може изменити. Зашто се не може изменити. Може се изменити у лажном смислу, може се изменити у истинитом смислу, ако оно раније није било истинито. Па Вас зато питам.

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Па то Вам кажем, оно је раније било истинито што сам рекао и то потврђујем сад овде. О томе се ради.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да свако остаје при свом казивању на начин евидентиран аудио техником у суду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала господине Вујановићу.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Је ли могу само да га питам шта си имао од наоружања у то време?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да ли сте.

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Да, имао сам сам «шкорпион», носио сам «шкорпион».

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Како сам изгледао, је ли то можеш?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: МИслим да си имао маскирну униформу, чини ми се да си имао маскирну униформу и шкорпион и да си носио шешир, браон, тамно браон ја мислим тако, да ли је баш црни био то не знам.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Јеси ме видео једно време без шкорпиона, јеси видео да можда неком давам шкорпион?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Не, то нисам видео.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли још неко од оптужених има? Вујо изволите.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Савићу окрените се на другу страну, погледајте овог човека, ко је то?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Добро, Вујо Златар.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Савићу једино ми је драго што оно рекли што си ноћас размишљао па си схватио да то није то, мислим да си пропустио и да кажеш, ти би морао да се сећаш да сам ја био у Немачкој, да сам касније дошао, знаш да је било прозивки да сам побегао, знаш да је тога свега било.

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Тачно, тачно.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Е тога се мораш сјетити, друга ствар још једна шта да ти кажем, рекао си то разврставање први тај јуришни вод као што је створен и та друга наша група моја група та, да ли се можеш сјетити кад је то било и где је било?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Та друга група је била, разврставање.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Не, не, кад је то рађено, једни на ову страну, једни на ову, да ли се можеш сјетити тога? Морао би се сјетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према микрофону господине Савићу, ништа се неће то забележити, молим Вас окрените се према нама и према микрофону.

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Не могу на две стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нама говорите, сведок нама одговара, чујете од њега питање, окренете се према нама и нама говорите.

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево сад ће бити лакше доћи ће Златар овамо ближе.

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: То разврставање кад смо се ми поделили било је кад је дошла Гардијска бригада, па ајде рецимо половином десетог месеца у улици Наде Димић.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Е то те чекам. Не, не, истина долази полако. То је било негде око 7. или 9. тако 10. тако ту негде?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Тако нешто.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Е то је то, око 07.09. тад је разврстано и зашто ја нисам прешао к вама то се зна, знаш да је Милош Верглаш, Соколовић, Јанкелић.

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Сви сте ви иста екипа.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Сви смо ми иста екипа.

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: А знам ја све.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Јесу млађи сви, ја сам млађи, а са овима сам цело време био Марко Пајић, све та компанија шта реко ја оде са мојима даље па како буде и где будемо, мада и то знаш да је био јуришни одред тај каже формиран, а у Саве Ковачевића реци ко је ишао пре мене у Богољуба Вукајловића опет смо ишли ми малтене, било је то све исто. Е, тад смо се ми.

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Још смо били, у ствари ја мислим да си ти још био рањен лакше на 8. марту ако се не варам.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Е браво, браво, видиш доћи ћемо ми полако, то је тај дан први, само то што ја никад нисам рекао, зато што немам те отпусне листе из Негославаца, немам ништа, е видиш да ћеш се ти сјетити свега полако. Зато што из Негославаца те отпусне листе, то ми је било у Вуковару и то сам

загубио и то сам и баталио, то и не спомињем никада, то је у Негославцима било, то сам пар, два, три дана био одсутан после тога.

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Да, зато што је и Илија Галовић већ тада био рањен.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Ручна бомба пала између тебе и Мирољуба, је ли тачно? Тачно, дође се до свега. Ког бунара?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: У ствари између бунара и гараже?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: И ако се сјећаш да је мали Вигњевић добио дум-дум у раме, Вигњевић Мрав, Вигњевић Милош – Мрав, знаш мало је он био психички, из Сајмишта био ожењен, знаш да је он, сад је исто јадан психички, звао би ја њега за сведока да није тако, али нажалост тако је.

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Може бити, може бити.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Тад смо се ја и ти први пут видели ту?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Да.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Тад смо се ја и ти први пут видели и тад смо се малтене, оно и после тога се и упознали јер сам чуо каже Савић као да ли је Мирољубов, ту је са Мирољубом каже чешће ово оно тад се причало и тад после те бомбе и тога, тад сам ја отишао за Негославце и онда сам опет два, три дана био одсутан и поново се прикључио негде око 15.10. после тога долазе Камени и ови око 20. и 30.10. само да те подсетим, да ли се сећаш тога заузимање Богољуба Вукајловића улице, 30.10. оно знаш где ти је Богољуба Вукајловића улица, ево има карта могу те подсетити ако треба.

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: То је улица која излази из, удара.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Да, Лонгинова кућа право на челу, сећаш се тога?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Да, сећам се.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Лонгинова кућа на челу, десно Саве Ковачевић?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Саве Ковачевић, Слободана Пенезића.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Е то браво. Да ли знаш да сам ја у Саве Ковачевића три пута ишао? Три пута смо ишли ја у Саве Ковачевића, Милош Вергаш и они са преке стране, па је онда ишао Ђани и ови тамо иза и онда кад је пала она бомба Шекуљица и ови кад су били рањени, знаш оно у новој улици ту, Шекуљица Милош, Милан Војновић и ови? Знаш оно да је тад је било повлачење и после тога сам ја Радића одбио, нисам хтео да идем више у Саве Ковачевића, реко Раде немој ме тамо више, та ми је улица три пута идем до краја па се морам враћати, ако се сећаш тога, после тога ја одлучујем и идем на у четврту акцију, идем на Богољуба Вукајловића право на Лонгинову кућу, тад су већ пристигли и Берчани, сећаш се да су и Берчани већ били дошли к нама. 30.10. рањен сам на ћошку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сећа се не сећа се, да ли се сећате или не сећате?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Не могу се сјетити.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Не можеш се сјетити, добро, али 30.10.

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Знам да су.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Берчани морао би се сјетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово је господине Златар ја сам пустио ову вашу причу која није, после јако пуно увода дође неко питање, али управо због тог евентуално подсећања сведока ја сам то дозволио.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Због подсећања, баш због тога, јер видиш да се сетио и кад смо се први пут упознали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Добро.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: На предочавању ниси се сети. 30.10. идемо ћошак Саве Ковачевића и Богољуба Вукајловића, ту сам рањен, 30.10. и цело време до Нове Године Вује нема у Вуковару?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Па додуше нисам те ни примећивао.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: То може знати, то сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Додуше нисам га примећивао да, после тога, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После чега?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Па после тог рањавања што он каже, нисам га виђао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви нисте, јуче сте нам рекли да не знате да је рањаван.

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Господине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте нам рекли. Знате.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Ево сад се сетио и овога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Господине ја знам шта сам рекао јуче, а и знам исто шта сам рекао и јутрос.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, шта је истина? И онда вас питамо шта је истина?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Ви ме питате шта је истина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је, само нас истина занима.

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: И мене истина занима, господине 4 године па нитша од тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него да ли Вас је Вујо са овом причом, питањима подсетио на нешта, на неке догађаје и тако даље и тако даље, да нам можете сад нешто више рећи.

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Је, подсетио ме да на то Богољуба Вукајловића и Саве Ковачевића, пошто сам ја био у улици Саве Ковачевића, у то време.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Други или трећи пут кад се ишло на Саве Ковачевића? Знаш да је било два, три пута повлачење из Саве, дођемо до пола па до Пере Ивошевића куће па се повлачимо назад?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Да, знам и да сам остао, да сам остао са леве стране улице Саве Ковачевића у једној кући пошто сам са неколико војника.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Је ли била тамо непокретна жена једна, јесте дошли до ње?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Не.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Неки Македонац поручник је тражио да се она изнесе, знаш да је долазио ако се сад може подсећање, да је дошао поручник неки

Македонац је он био, дошао је у Цвијановићеву кућу па је питао ко иде у Саве Ковачевића, да му је то од девојке мајка ко ли непокретна, Јово Крагуљац кад је био, ако си био у тој акцији, тад је Јово Крагуљац и они су дошли до ње, нису је могли изнети јер је жена била у колицима, ко ће вући кроз баште и ово, нису је могли и остала.

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Не знам, не могу се сјетити.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Добро. То ти кажем Савићу, ја сам 30.10 рањен после тога Вује никад нико видио није до нове нодине и то за нову годину кратко ме могло видјети, два, три дана био, тек у фебруару и онда после отворио кафану и онда и што рекли и после рата.

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Ја сам рекао јутрос.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Искрено речено и после рата слабо смо се виђали, у кафану ја не знам да си наишао четири, пет пута.

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: То је било то.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Четири, пет пута да си наишао за цело моје држање кафане, према томе драго ми је само да си се ти сетио. Јер истина долази полако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала. Даље? Вујовић?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добар дан. Поздравио бих само Савића, пошто се дуго нисмо видели. Једно само кратко питање у вези Којић Жарка, поздрављам, поздрављам. У вези Којић Жарка овог пошто је рекао да га је извукао он сутрадан са «Модатекса» и рекао колико четри, пет дана је био код тебе, је ли тако, да ли си њему можда причао да смо ми заједно били у борби? Да ли си причао овако борбе и то?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Не.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ништа само толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ће први? Мугоша.

ОПТ.ГОРАН МУГОША: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

ОПТ.ГОРАН МУГОША: Ја би исто само једно питање у вези Којић Жарка, Ви отприлике знате ко је то спомињао и јуче јуче да га је извадио, да је био код њега четри, пет дана, да ли му је спомињао да га је неко малтретирао?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Не, није ми спомињао.

ОПТ.ГОРАН МУГОША: А да ли зна сведок у каквим сам односима ја са Којић Жарком пре рата био?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Па то не би сад могао засигурно да тврдим баш нешто сто посто, али.

ОПТ.ГОРАН МУГОША: Знаш где сам ја живио пре рата?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Да, знам где си живио. Живио си у улици.

ОПТ.ГОРАН МУГОША: Је ли знаш да је Којић Жарко комшија мени, близу мене?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Да, то знам.

ОПТ.ГОРАН МУГОША: Па је ли знаш да је долазио, био си присутан, јесмо се дружили, јесмо били пријатељи добри, нисмо били добри?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Па онако колико ја знам, били сте дружили се, били сте комшије, дружили сте се, колико ја знам, сад да сте били велики пријатељи или нисте то не знам.

ОПТ.ГОРАН МУГОША: Савићу ја сам био код тебе у кући, после тога шта ја знам не знам сад дан, два, када је био код тебе и тврдим да сам се поздравио са њим тамо, не знам да ли си ти био присутан или твој брат? Ако ниси ти онда је твој брат био?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Могуће је да ја нисам био присутан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се Ви сећате тако чега да је Мугоша долазио?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Долазио, па да покојна мајка ми је рекла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После пар дана после тога и поздравио се са Којићем док је Којић био код Вас кући?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Не, моја покојна мајка ми је говорила да је Кушто долазио пар пута, а није ми уопште долазила да ли се поздравио са тим лицем или тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Пошто ја у то време сам јако, јако био мало кући, више сам био напољу тако да, али знам да је долазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.ГОРАН МУГОША: Ја и даље господине председниче тврдим да ја тог човека никад у животу нисам ударио нити, волио би да се суочимо, али одбија да дође.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Добро.

ОПТ.ГОРАН МУГОША: Ништа више, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Изволите.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Рекао си Савићу да те прозивају тамо сви, да су те прозивали и тако даље, па те ја сад питам да ли сам те ја негде прозивао?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Не. Знам ко је, не.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Нисам ја?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Не.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Добро. Колико сати си провео у хангару док први пут није изашао напоље из хангара?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Колико?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Да, да, поново ћу ти поставити питање, колико сати је провео ту у хангару док први пут није изашао напоље из хангара, да ли је већ ноћ када си изашао напоље или мислим мркли мрак?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да сте улазили и излазили, сад би Атанасијевћ да идемо корак по корак.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Наравно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Типа колико сте се дуго бавили први пут у хангару, па онда претпостављам колико сте се бавили напољу, па онда колико сте се у хангару бавили други пут.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Није тако овога пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћемо тако?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Није тако овога пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите.

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Колико сам се први пута задржао, па.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Колико сати си био унутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако можете да се определите, изјасните у том смислу, ушли сте у хангар и колико сте остали у хангару, то први пут, тај први Ваш боравак у хангару.

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Па било је можда једно пола сата, 45 минута, други пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте изашли напоље, да ли је још увек дан?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Па био је мрчак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или је већ.

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Био је мрчак.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: И онда си потом опет ушао у хангар?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Да.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: И онда опет изашао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао је да је у неколико наврата улазио и излазио.

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Не знам ни сам више.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Па добро мислим кад си изашао мене интересује. Знаш шта мене интересује следеће, мене интересује разумеш кад си ти изашао напоље да ли је било ноћ напољу, да ли је била ноћ, да ли је било то кажеш изашао си из хангара и онда си видио одједанпут неку масу људи, да ли је онда била ноћ, да ли је била ноћ кад си изашао из хангара па видиш ту масу људи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коју масу људи?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Па он је рекао да су они тек накнадно дошли, када је дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није, није тако рекао.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Јесте тако рекао, рекао је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је накнадно.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Кад је дошао на Овчару, ушао је у хангар, ту је видео 40-50 људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је накнадно дошла маса људи.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Пуно, пуно људи је дошло, није рекао маса, израз маса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него су изашли.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Пуно, пуно људи да је дошло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да су изашли из хангара, не да је дошла маса људи него да је изашла.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Да ли је сигурно што ја тврдим? Можемо преслушати.

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Чекај, чекај, шта да сам рекао да?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Рекао си да кад си изашао из хангара, да су тек накнадно дошли неки људи, да је пуно људи дошло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је проблем транскрипата од јуче. Да чујемо.

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Па ако сам реко, рекао сам.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Пе јесте питам те, да ли је онда била ноћ кад си видио те људе да су дошли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Атанасијевићу, Атанасијевићу, сачекајте кад ја питам онда Ви сачекајте.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Добро, чекам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Савићу да чујемо, ја сам схватио како сам схватио, поновите молим Вас.

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Кад сам први пут изашао напоље било је људи напољу, није био мрак био је онако сумрак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, није то проблем, него је проблем ја сам схватио јуче кад сте Ви говорили да сте говорили овако, испред хангара није било никога?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Никог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Око хангара и испред хангара није било никога Ви сте ушли унутра и рекосте сви су били унутра?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је сви око 200 и преко 200 заробљених и једно 40-50 осталих, је ли тако?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте говорили, то сте нам рекли?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После сте рекли да су у једном моменту сви изашли напоље, сви изашли напоље и ни у једном тренутку ја нисам, сви па сам вас питао ко то сви, Ви сте рекли само ови Вуковарчани, не заробљени, него само Вуковарчани, али ни у једном тренутку ја нисам запазио да сте Ви рекли да су сад неки нови, други дошли код хангара однекуд? Ја то нисам заиста тако регистровао, зато вас питам, зато вас питам шта је ту тачно, да ли сам ја ту нешта погрешно или?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Ја више господине, ја сам сад конфузан, него чекајте само мало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, па мислим шта би требао свак да каже шта је он чуо.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Да ја завршим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Да чујем.

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Је ли ме можете потсетити шта сам ја рекао.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Пе ево ја сам те подсетио Савићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Атанасијевић каже да сте Ви рекли да је дошла нека група неких људи.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Много, много људи је рекао, рекао је пуно, пуно људи је дошло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је дошло?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Ја сам рекао да кад сам излазио први пут да је било напољу народа, да је било људи, а да ли је неко долазио или није долазио, ја сад немам.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Не, да је пристизало пуно људи да је пристигло, тако си рекао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Ајде преслушаћемо онда транскрипт па ћемо онда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Али цабе онда кад ја нећу моћи постављат више питања. Сведок је рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сад тако је како је, шта да радимо.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Сведок је рекао да је видео у хангару да пописују заробљенике, да ли у току пописивања заробљеника, територијалци, добровољци и не знам ко још изводе једну групу ратних заробљеника, значи док није завршен сав попис ратних заробљеника?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајте поново одговорите јер је ово сад питано на други начин?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Не, нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Да ли сведок зна ко је Небојша Зорић звани «Тутос»?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Да, знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он био тада тамо?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Па пустите мене господине судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Атанасијевићу.

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Не, нисам га видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Ниси видео Небојшу на Овчари?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питан.

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Нисам га видио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питан.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Кад га Ви питате онда ће наравно одговорити тако, да сам га ја питао онда би одговорио другачије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто, Ви бисте успели Вашим тоном, интонацијом питања да га уверите како да одговори?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Не, не. Зато што ја знам да човек зна да је он био тамо, ја сам убеђен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него му реците, Атанасијевићу.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Ти знаш сам Савићу да је био Зорић Небојша тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Атанасијевићу, реците му да није тачно, да не говори истину, да је тај човек био тада тамо па не знам ни ја подсетите га неким детаљем да бисте га убедили.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Добро господине судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ћу дозволити, пустити.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Али ја не могу подсетити са тим детаљом, зато што ја нисам био тамо у то време, е о томе се ради. Ја нисам био тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како онда знате да је тада тамо био Зорић.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Не, ја га питам да ли је био?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: А ја знам по причи да је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знам, али како онда очекујете да сте га Ви питали да би сведок одговорио јесте био је тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, Атанасијевићу, Атанасијевићу.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Па Ви се увек препирете са мном, никад ми не дате да постављам питања. Никад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Атанасијевићу, значи сад сам вам искључио микрофон, то могу у сваком тренутку урадити зато што стварно нећу да оптерећујем ове транскрипте са вашом, са препирком са вама. Дакле ако ја нешта питам, Ви ћутите. Уреду? Елементарна пристојност налаже да то буде тако. Укључите микрофон.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Сад ме интересује за ту масу људи што он говори, интересује ме број тих људи, колико је то људи 500, 1000 људи, колико је то напољу људи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Без сугестија тог типа, рекосте напољу има људи, пита Вас Атанасијевић имате ли неку процену, представу колико? Стотињак напољу, а ових 40-50 где су они? Да, поновите, извињавам се. Колико рекосте да је људи?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Рекао сам да је било можда стотињак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стотињак, а где су ови из хангара ових 40-50, јесу ли у хангару били кад сте Ви ушли у хангар? Где су они, јесу они и даље у хангару?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Не, ових стотињак што ја, узмимо стотињак то је било вероватно, то је било касније. Оно што је било унутра, било је унутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Кад сам изашао видео сам људи, не могу рећи тачан број, опет сам улазио, излазио, било је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него Вас питам дакле да ли то сад значи да имамо неку представу, да имамо неку представу, ја сам убеђен био ево сад ове приче да је то тих 40-50 људи који су хангару па су после изашли напоље и тако даље, али Ви сад говорите да је сад напољу стотињак људи, ако их је претходно у хангару било 40-50, онда Вас питам да ли то значи да их укупно има 150, 140-150 или да их укупно има 100 јер је изашло ових 40-50 из хангара и тамо је напољу још неких 40-50 па је сад, разне су могућности, због тога покушајте да то разјаснимо?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Ова друга могућност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Ова друга могућност долази у обзир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је то укупно стотињак људи?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Тако све заједно, што војске, територијалаца, добровољаца, све је ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е чули смо ми овде причу и да их има 300-400, па можда чак и 500 знате, и те смо приче чули.

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Није, није господине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Да ли зна сведок ко је Чупић Станоје звани «Чупо» конобар из хотела?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Да, знам.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Да ли си њега видео на Овчари међу тим ратним заробљеницима?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Не, нисам га видио.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Да ли зна сведок ко је Мирко Љубиш?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Да, знам.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Да ли си њега видео на Овчари?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Да, видео сам га.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Када си га видео?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Па видео сам га оно у вечерњим сатима, прије мог поласка.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Прије твог поласка?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Одласка, прије мог одласка са Овчаре видео сам напољу причао је са неким, са ким немам појма, али видео сам га.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Рекао си да си видео Јовицу Кресојевића?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Јесам.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Па те сад питам када си га видео, одмах када си дошао у хангар или после ван хангара негде?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: После, после.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: После, добро. Колико је било отприлике сати кад си се вратио кући у Вуковар, претпостављам да је већ била дубока ноћ?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте претпостављати ништа, него да ли имате неку представу овог типа колико је сати?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Вратио сам се негде око 7, пола 8–8, у то неко време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седам, пола осам, осам?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Тако нешто, знам да сам са овога, са Овчаре сам отиашао на Велепромет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Колико си пута видио да се ратни заробљеници утоварају у приколице?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбијам, одбијам одговор. Сведок је рекао што је рекао, то је једном, само једном.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Па добро, али видите да се он присећа после нешто па га зато питам, да се можда мало боље присети, зато га ја то питам, знам ја шта је он рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Зато питам сведока, ако може да ми одговори, је ли можеш Савићу да ми одговориш на то питање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Не може, добро. Видио си утовар заробљеника у ту прву приколицу, да ли су присутни ту и официри ЈНА кад они улазе у приколицу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ту има тада у тој ситуацији, у том тренутку да ли ту има тада официра ЈНА?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Споменио си Шљиванчанина, Радића, па те питам да ли су они ту?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И додатно ево да ли су ова двојица тамо тада?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: У том тренутку?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли има других официра ЈНА?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Не знам, нисам видео.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: То кад су утоварали те заробљенике, да ли си ти видео те заробљенике кад су они улазили у приколицу? Јеси, је ли?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Да.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Добро, а да ли је теби неко од тих који су улазили унутра, познати лично за тебе да их ти познаш, ти који су улазили унутра?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, Вуковарчани сте па у том смислу да ли познајете неког лично од тих који су ушли у ту приколицу? Рецимо да сте препознали некога од њих, не све али рецимо некога од њих да ли сте препознали?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Не, нисам никога препознао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико Вама познат?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Рекао си да си видео тог Вебер Сенишу, па си видео тамо колико се сећам Салаша, па Кожул Јосипа, шта ја знам, реко да те подсетим да нису можда они улазили у ту приколицу?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Не, нису улазили.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Нису. Рекао си да си видео Видуш Горна тамо на Овчари, је ли?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Да.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Је ли то онај наш Видуш што се са Кривићем и са тобом другжио?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: То је његов братић.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: А братић, пардон онда немам питања за њега. Да ли Јовица Кресовић остаје на Овчари кад ти одлазиш са Овчаре?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: То не знам.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Да ли се сећаш можда Бато мене у којој сам ја улици и у чијој кући сам ја боравио за време рата? Да ли се сећаш можда улице баш где смо се срели отприлике? Како се зове улица? Ту је становао и Боро Зувановић, да те подсетим одмах до те ту где сам ја?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е па сад му кажите и онда чему питање сведоку.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Ајде нека каже ево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда Ви реците где сте.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Сетиће се он, сетиће се он, знам ја да ће се он сетити.

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Радничка улица.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Тако је. Је ли знаш чија је то кућа била?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И што је сад то важно?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Па знате Ви господине судија зашто је то важно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Ви знате зашто је то важно.

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Не знам, не знам чија је то кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је далеко одатле до Овчаре је ли и колико су неке друге локације ту.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Наравно да је то битно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е добро.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Јер никако нисам могао у то време бити тамо. Да ли си и ти долазио тамо у ту кућу код мене, ако си се сад сетио, знаш да сам ја ту био, да ли си долио код мене у госте ти и још неки, ајде да ја сад ту не сугеришем, да ти не говорим ко, је ли се сећаш можда?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Сећам се да, пар пута.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Је ли се сећаш да је и Фаца био ту, брат мој?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Јесте.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Јесте. Да ли у тим транскриптима што кажеш да имаш са овог суђења да је негде прочитао да сам ја признао да сам био на Овчари и на Грабову?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбијам. Одбијам, шта ћемо сад и на ту тему да са сведоцима расправљамо ко шта чита и ко је како то схватио што је прочитао, да ли је то признање, па да ли је условно, да ли је безусловно, да ли без резеви, да ли је искрено или је.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Не, не, не то. То су Ваша питања, моје је само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него само црно белим нећемо тако, не може. То нас не занима.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Да ли има сазнања да сам ја би она Овчари и на Грабову, да је чуо да сам ја признао, ето како да га питам, не знам то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбијам. Рекао је да Вас је виђао на Овчари. Рекао је да Вас је видео на Овчари.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Добро, отом потом доћемо до тога. Добро, ја би само имао неки коментар на ово његово казивање, ако ми дозволите, што је он казивао данас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли завршили са питањима?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да чујемо коментар.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Да подсетим Савића где смо се ми срели и причали о Овчари, па ће Савић сам видети да је погрешно и за мене да ме је видио на Овчари као што је погрешно и за Вују и за Цетињу, како он каже, е сад да ти кажем Савићу. Ту у Радничкој улици, кад сам одлазио, може слободно да гледа у мене кад му причам, кад сам ту у Радничкој улици где сам ја становао, знаш, па смо се један дан срели да ли је то било два или три дана после Овчаре, када је било знаш, па смо се ја и ти срели и ја сам ти рекао да сам био на Овчари ово оно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Само мало, могу ли ја да кажем да ја подсетим сведока, молим Вас дозволите ми, па сам ти ја Савићу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде, само да је важно и битно.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Па сам ти ја рекао Савићу да сам био на Овчари а и ти си мени рекао да си и ти био, а реко како кад ја тебе нисам видио, а ти си мени рекао ја сам бео, био у самом почетку, а ја сам теби рекао ја сам тек дошао на крају па смо отишли код тебе на пиће и још си ме упознао са својим татом, је ли било тако, је ли се сећаш да сам био код тебе кући са твојим татом, је ли било тако?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Није било тако.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Него како је било?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се. Него како, сведок је рекао.

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Само ћу га подсетити на једно само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Ико мој тата је умро 18.06.1986. године.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Е онда, је ли имаш стрица неког?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Никога осим мајке покојне која.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: А је ли могу, добро, извини онда, извини, је ли могу да те подсетим Савићу извини је ли могу да те подсетим кад смо ушли код тебе у кућу био је неки човек седу косу је имао, седу косу је имао, попили смо код тебе, ја сам попио две ракије, врло добро се сећам шта сам попио, имао је седу косу, сад да ли је то твој отац или није ја не знам. Знаш где је то било, да ли је то твоја кућа, ево могу да те подсетим и то, то је било отприлике кућа негде кад идеш према Велепромету па на самом ћошку онако?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Ико није тачно ништа од тога што си рекао, слушај ме овако добро сад, прво где је моја мајка била смештена била је смештена у улици Светозара Марковића, друго после рата ја сам био смештен у улици, односно у Радничком насељу бр.2, једино што је истина од тога јесте да си ти живео у Радничкој улици и да сам ја пар пута долазио код тебе и да сам твог брата видио тамо. Ништа друго.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: А не сећаш се ово да си ме водио стварно не пиће код тога?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Не. Нема теорије.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Ево ја, добро ајде, не могу те ја убедити, али сто посто, милијарду посто је било тако. Што би ја то причао сад овде.

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Као прво, ајде и да сам те водио.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Па јеси.

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: И да сам те водио нисам те никако могао водит у ту кућу коју си ти рекао сада.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Па не знам нека кућа је била на ћошку.

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Који Велепромет, ма немој причати.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Не, не, кад идеш према Велепромету, кад идеш према Велепромету.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Из Зринске улице кад идеш, ту негде кад идеш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Савићу.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Добро, ајде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Савићу. Савићу. Битније у овој причи јесте следеће, Атанасијевић каже ја сам био на Овчари, значи он не спори да је био тамо, али према ономе што он каже то не би могло бити у време како Ви то описујете знате, он каже да је он дошао на Овчару знатно касније кад су стрељања извесно већ почела јер у хангару није било толико људи, па је да сад не дужимо и не објашњавамо вама из одређених разлога био у ситуацији да је отишао са једном групом и на Грабово и учествовао у стрељању људи на Грабову.

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е знате, а према вашој причи произашло би да је он био ту пре почетка стрељања?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Јесте био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Је, био је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према њему, према његовим тврдњама то није тачно.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Ми се уопште на Овчари нисмо видели, ја сам теби само касније рекао да сам био на Овчари и причали смо о томе више пута Савићу и кад си био код мене кући, рекао сам. Слушај Савићу да ти кажем само једну ствар, мислим небитно ти кажеш тако како си рекао сада, мислим нема проблема, мислим не могу ја тебе сад натерати да ти кажеш супротно од тога, а ја ти кажем ја се могу закунити у своју децу, као што сам се закунио овде код суда, а то је крајња задња ствар моја у животу, да ја у то време тамо нисам био. Био сам у Вуковару са Фацом у то време и био је Цивро са нама тамо кад сам ја Фацу извадио из касарне. Ја јесам дошао на Овчару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Атанасијевићу.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ОДРЕЂУЈЕ СЕ извођење доказа СУОЧЕЊЕМ опт.Атанасијевића и сведока Савића који окренути лицем у лице један према другом исказују:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ово ми је битно Савићу, само нам је ово битно шта је овде тачно, шта је истина. Кад Ви то Атанасијевића видите на Овчари, да ли сте Ви на Овчари у ситуацији да је само тај први трактор утоварен и пошао или сте били у још неколико наврата и ситуација?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Не, чим је тај, то сам рекао и јуче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Присутни?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И када тамо видите Атанасијевића? Гледајте њега, њему причајте.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Кад си ме видио?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Ико, ја сам те видио прије.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Ма који прије, када прије, кад сам ја дошао мркла ноћ је била када сам дошао на Овчару, мркла ноћ. Мркла ноћ када сам ја дошао на Овчару, ја не кажем да је било сада толико и толико сати, али ја то касније отприлике закључујем колико је било сати јер сам затекао 100 заробљеника свега унутра и можда око 50 људи је свеукупно било остало што се тиче војске, добровољаца и осталих, ја сам у том тренутку дошао, и зато сам те и питао за Небојшу Зорића јер сам њега затекао кад сам дошао и то је једна једина истина коју сам рекао пред овим судом. Зашто ја то не би рекао, признао сам да сам био и на Овчари и на Грабову, да сам био на стрељању и тако даље, сад ја не би то рекао, зашто. Мислим нема логике, то сви знају у овој судници. Погрешио си сигурно Савићу, можда си из приче знао ко што и јеси знао да сам ја био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да чујемо Савићу, ево чули сте аргументе Атанасијевића.

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Не, не, ја остајем код онога што сам рекао.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Да си ме видио тамо?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Да сам те видио на Овчари прије него што је кренула та прва приколица.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: И где сам био?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Био си прво мало, био си у хангару и онда једно време си био напољу.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Са ким сам био Савићу? Ко је био са мном, дај наведи ми бар једно једино лице па да га позовемо за сведока, ајде?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Не би знао ко је био са тобом, не могу се сетити, не знам.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да свако остаје.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Ја не знам стварно више шта да кажем.

При својим тврдњавам на начин евидентиран аудио техником у суду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли још неко има питања за сведока ? Вујо Златар, још каже једно питање. Ви сте тражили паузу, па ево да завршимо Савићу, па нема потребе за паузом ако ћемо завршити са Вама сад.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Господине председниче Вама је промакло, причао је човек да познаје Драгицу, па само да опише Драгицу, како изгледа јер имамо две различите верзије сведока сарадника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Пошто познаје човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како изгледа Драгица?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Даца?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Драгица изгледа ниског раста, имала је црну косу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Црну?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Црну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Носила је, ја мислим да је носила чојану војну униформу стару. Нисам баш сигуран, али чини ми се да јесте и да је носила од наоружања чини ми се да је имала стари овај аутоматски аутомат, само не знам како се тачно зове.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Не, ја је не познам лично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стари аутомат?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Да, то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад кажете стари, то није аутоматска пушка ова?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Не, не, то је калибар 7,62 муниција пиштољска муниција ова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли сандучар или добошар, знам на шта мислите?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Сандучар, сандучар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сандучар, добро.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шмајсер.

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Чини ми се да је била из Новог Сада ја мислим да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Добро. Ако нема даљих питања сведоку? Има. Изволите колега.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја сам водио неке своје белешке јуче кад је износио исказ сведок Савић и он је у једном тренутку рекао када је долазио испред хангара никога није било, па је он ушао унутра, када је изашао напоље било је маса света напољу кја је у међувремену пристигла, то је рекао, па га сад ја питам, а данас је опет рекао да не зна шта је рекао јуче и да ли у међувремену може да се изјасни везано за то да ли је та маса света новодошла или су то људи кад кажем маса света или више људи који су изашли из хангара, каква је то одредница? То ме занима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао је да је у хангару било 40-50, а ако их је напољу стотину, онда је извесно да их је 50 дошло.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али је рекао када је изашао напоље да је била маса света која је дошла у међувремену ту испред хангара, сад се појавило одједанпут ниоткуда, то је рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али у сваком случају они су новодошли.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Новодошли, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су новодошли, мислим како год обрнемо, онда је беспредметно сад расправљати о томе.

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: То се, господине замениче, долазило, излазило, улазило и ви не можете тачно рећи број да ли је било неки тачан апсолутно тачан број, то се не зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро Савићу знамо ми да је то тако, него ми само покушавамо да вас искористимо као очевица, човека који је био тамо да нам каже неке ствари по свом најбољем сећању, ето ништа више уз све тешкоће које то проузрокује вама и нама.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јуче је рекао на Ваше питање, кога познаје од окривљених, он је рекао кога познаје а кога не познаје, па је између осталих навео и Вују Златара, после је рекао на Ваше питање, ко је од тих лица био присутан на Овчари, набројао је онда међу тима које је набројао навео је и Вују Златара, па када сте му Ви трећи пут поставили питање, односно рекли му, предочили му да је он први који наводи да је Вујо Златар био ту, он је рекао па јесте био је видео сам га, па је чак и описао уопштено како је он био обучен и кад је шта носио и тако, па онда кад сте му Ви рекли везано за рањавање Вује Златара, он је ту некако био да кажем резервисан, па је онда на крају пети пут када сте му Ви рекли за Јосифовић Гуту рекао везано за његово рањавање, Ви сте му предочили да и Златар говори да је у то време била завршена нека интервенција колико ја схватам, сећам се је ли, да није било могуће да он буде ту, он је рекао не, не, ја сам тога човека видео, значи то је отприлике у току јучерашњег дана пет тврдњи његових да је видео Златара, данас каже да је размислио и да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да није сигуран.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није сигуран, да?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е, сад везано за Станка Вујановића он каже ја сам већ један пут говорио пре 10 година тамо што сам говорио тим истражитељима и нећу и данас кажем исто то и нећу да ме сутра због тога неко позове и пита зашто ја говорим другачије, е сад га ја питам, зашто говори данас другачије у односу на јуче везано за Вују Златара?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснио је, рекао је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта се то десило у међувремену па је он одлучио, одосно рекао то што је рекао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све је ово тачно и ово ја схватам колега као ваш приговор казивању сведока.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Управо тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као ваш приговор казивању сведока и све ово што сте рекли то је тачно, сведок јесте то управо тако и тим редоследом јуче казивао,

данас је он дао нека објашњења зашто то своје казивање мења, односно каже да није сигуран, али Вас овде заменик и пита нешта, па ћу се и ја на то питање надовезати, да ли сте Ви јуче послеподне, синоћ, са ким разговарали о овом предмету, да ли је неко на Вас утицао?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Не. Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да промените свој исказ или не?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Нико. Нико. Нико апсолутно нико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја сам јутрос добио информацију, наравно нећу Вам рећи одакле и како да је он, да ће он изменити исказ данас, да неће теретити Вују Златара, да је јуче био у Новом Саду, и да је овај како се зове, да ће изменити исказ. Где је био јуче, да ли је био у Новом Саду?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Да ли ја морам, да ли не морам да одговарам на то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате, не морате.

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Нећу да одговарам на то питање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нећете? Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Сведок тражи трошкове.

Је ли тако?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисам завршио питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја се извињавам. Добро, добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећа да је Вујо Златар рањен или се не сећа, 30. октобра као што он тврди?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Данас сте причали, Ви сте, Ви рекосте да се сећате једног лакшег Вујиног рањавања које ни Вуја не приказује што би рекли.

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: То је било на 8. марту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једног лакшег, али нисам схватио да иако Вас је Вујо подсећао и говорио где и како је то било, да Ви ипак знате за то рањавање? Молим?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Не он је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да рашчистимо да ли сте и након тог подсећања од стране Златара, да ли знате за то рањавање, то теже рањавање?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Не, не могу стварно се не могу сетити за то теже рањавање. За ово прво за лакште то знам јер сам био присутан, али за ово друго стварно не знам. Знам једино само.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се он сећа.

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Само мало извините, само знам једино да га нисам дуже време видео, нисам га једно дуже време видео, а да ли је то било

од 30. од 25. од не знам ни ја ког 01.11. или шта ја знам не знам, не могу вам рећи, али један дужи период га нисам виђао, о томе хоћу да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се он сећа да је Вујо Златар икада рањен? Независно да ли пре овога, осим тог лакшег рањавања, да ли се сећа да је још некад рањаван или да је уопште рањаван независно да ли тада или следећег?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иза тог лакшег рањавања да ли знате и за какво друго Вујино рањавање, ево тако пита?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: До кад је живео у Вуковару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, реците?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Не могу се сетити господине судија, не могу се сетити стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Друго питање до кад сте живели Ви у Вуковару?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: До кад?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Па цело време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1997-8.?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: `98., до `98.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, имамо сазнања да је Вуја рањен и `93. године, е сад нисам сигуран да ли `92. или `93. али да је исто тако рањен, рањаван негде рецимо крај августа почетак септембра `92. да ли `93. нисам сигуран?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Не знам господине, не могу, не знам, не би желио кад стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли познаје или да ли му значи нешто име Давор Вучковић?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Име и презиме ми ништа не значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Ништа ми не значи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли зна кад се повукла Гардијска бригада из Вуковара? Пошто зна тачно да је ослобођен Вуковар 18. на пример новембра?

Да ли зна кад се повукла Гардијска бригада из Вуковара?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Па негде крајем 11-ог месеца ако се не варам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је он био присутан кад се повлачила Гардијска бригада из Вуковара?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Мислите да ли сам их испратио?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Не, нисам их испратио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно као Вуковарчанин, било је Вуковарчана који су људе пратили, одлазе и тако даље, па да ли сте и Ви у том смислу?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Не, не, био сам у Вуковару тада али их нисам испраћао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шошић. А неће, нећете? Добро. Да, да.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Господине председниче ја сам схватио не питања тужилаштва него примедбу на исказ сведока, ја исто имам такву примедбу и сматрам да је сведок апсолутно непоуздан. Из којег разлога, сведок је јуче рекао да је видео Шљиванчанина и Радића, имате шесторицу њих из Хрватске који су били сведоци, који знају ко је Шљиванчанин, ко је Радић, поготово Шљиванчанин, којима је стало да су га видели тамо сигурно би потврдили, они не кажу. Исти ти сведоци говоре и говоре да су били, да је било нон стоп малтретирања, туче и тако даље, исказ овог сведока је апсолутно контрадикторан, онај његов исказ који је дао Хашком истражитељу, па тај би исказ био употребљен пред Хашким судом, замислите да тужилац хашки не прихвати један круцијални исказ сведока где му двојицу главних оптужених за Овчару пред Хашким тужилаштвом, да их окривљени спомиње, односно осумњичени или сведок или како год хоћете у том статусу и да таквог једног сведока да су га сматрали поузданим нису прихватили у Хашком суду, према томе и ја се слажем и стављам примедбу да је исказ сведока непоуздан и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: То је на конто ових инсинуација, не знам где је био сведок и тако даље. Значи, у целости тај његов исказ морамо са резервом прихватити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Добро. Да, изволите?

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Захваљујем се. У оном разговору ако бих то тако назвао из питања са Златар Вујом, пошто сте Ви дозволили Златар Вуји да одређени увод да дужи за нека своја питања, ја сам схватио не знам с обзиром на то да је тон доста слаб, како је у транскрипту, како ће у транскрипту то бити унето, јесам ли ја добро схватио да је на питање мог брањеника и предочавање да је његово казивање, казивање мог брањеника да је он 30.10. рањен па да га после тога он није виђао, ја сам схватио потврдан одговор сведока и тако сам га чувао и не знам да ли је то тако и констатовано аудио техником у транскрипту, па само да нам то сведок потврди ако сам добро разумео, а ја мислим да сам добро слушао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не зна кад је рањен.

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Не зна, али на Вујину констатацију и сугестију да је рањен 30. и предочавање да до нове године није био ту, сведок је одговорио да га после тога заиста није виђао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не после тога, него једно време, једно дуже време га није виђао.

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Да ли може сведок да то потврди да је то било негде у том периоду како Вујо каже од 30. па надаље, да ли може временски да определи у ком периоду га није виђао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кад га није виђао?

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Да, управо то. Само да то појаснимо јер је веома значајно председниче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде. Јесте разумели питање.

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Не, извињавам се, нисам слушао, ја сам мислио да.

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Сведок је мислио разговарамо нас двојица.

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Да, добро ја мислим вас двојица комуницирате, ја сам се замислио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово је било вама, вама било наравно, пита вас бранилац, Ви сте нам рекли да Вују једно дуже време нисте виђали, Вуја вам је рекао и ја сам вам јуче рекао и Вуја вам је данас рекао да је он рањен 30.10. и да после тога није био у Вуковару све до пред нову годину, па вас пита бранилац по вашем најбољем сећању од када би то било да Ви Вују нисте неко дуже време гледали у Вуковару, од када би то могло бити да га не гледате сад у Вуковару, да га више Ви нисте виђали, по вашем најбољем сећању?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: По најбољем сећању може бити само једном, у једном случају то је кад је било око те улице Саве Ковачевић, пошто сам ја био напред, био сам напред са групом војника, застали смо у једној кући и напад се прекинуо и требали смо ту претрчавати и шта ја знам, то је негде можда било, можда дан, два прије то то 30. прије рањавања, углавном не знам.

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: После тога га ако добро схватам не виђа дужи период?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Тада га нисам видео у то време акције га нисам виђао, то хоћу да кажем, нисам га виђао да ли је био иза мене па рањен за то време, то не могу да кажем, не знам пошто стварно нисам видео, али га једно време, једно дуже време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад сте га последњи пут видели, ево да ли то можете да лоцирате?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Не могу стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Не знам, стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли разумете.

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Знам ја шта ме питате, кад сам га видео задњи пута, а ја кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У току ратних дејстава, у току тих ратних дејстава, кад сте га последњи пут видели, пре тог нисам га дуже виђао?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Не, били смо заједно на 8.марту, био сам у улици Саве Ковачевића, Богољуба Вукајловића и шта ја знам, а да ли сам га виђао, да ли је он био уствари тамо то стварно не знам, али задњи, оно баш што се сећам оно задњи пута виђао сам га, видео сам га на 8.марту кад је био лакше рањен у руку, то се сећам и то.

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: И после тога до ослобођења рецимо Вуковара, да ли га виђа или не виђа?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Па јесам ја рекао то већ један пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Јесам ја био одговорио на то питање.

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Да, да, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте, одговорите.

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Рекао сам да не знам, да га нисам виђао једно дуже време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па кад кажете дуже време, онда нам се намеће да Вас питамо колико је то дуже време, колико би то било дуже време, 10 дана, 20 дана, месец дана, три месеца, колико би то било дуже време, знате?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Не знам стварно, не могу да одредим време, не знам. Мислим неки тачан или приближан период, стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Добро.

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Само још једно председниче, пошто очигледно не може по питању овога сведок да буде прецизнији, апропо питања тужиоца на које Ви нисте дозволили да сведок одговори да ли је синоћ био у Новом Саду или не, ја то заиста не знам нити ме интересује, али пошто сам ја бранилац Златар Вује и ја живим у Новом Саду и радим тамо, јуче нисам био на претресу и нисам имао прилике сведока да видим до данас, мене, нека сведок одговори на моје питање да ли мене лично познаје и да ли ме је икада до данас видео или чуо, ако ме је уопште и данас видео?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако хоћете одговорите.

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Први пут Вас видим господине.

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Чак не знам ни да ли ме је данас видео с обзорим да ми је окренут леђима.

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Ево први пут Вас видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема више питања сведоку?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Гледам сад овај исказ Жарка Којића од 26. чини ми се априла 2004. године, Ви сте то њему нешто говорили, он говори нешто Жарко Којић, а прочитали сте тај исказ тако да је то то, он нешто другачије говори о свом избављењу са Овчаре, да није сам отишао са још једним човеком кога је послао Савић Мирослав, па су онда они отишли са Овчаре тамо према Модатексу одакле га је касније он извадио, него да је он том приликом отишао са још пет или шест људи међу којима је и Чакалић, Бергхофер и он наводи која су то имена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вилим Карловић и тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Неким белим комбијем и сва прилика да је то био неко друго лице да, ајде да претпоставим па да кажем Миле Бакић, значи неће бити тако ко што он тврди, шта каже на ту констатацију?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте то је тачно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али он тек касније, и да је то друго лице које га је са Овчаре извукло са именом и презименом другим и надимком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је. То је рекао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи питање је једно лице или шест, седам њих, комби или путничко возило, шта је тачно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тачно је ово што каже заменик, нисам хтео да инсистирам превише на томе јер је генерално ту све јасно, али Вилим Карловић, Емил Чакалић, Драгутин Бергхофер, Жарко Којић, је ли?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Су људи за које Жарко Којић каже да је он заједно са њима и још Владо Дудаш, Тихомир Перковић, је ли, да су они заједно одведени са Овчаре? Најпре каратко на Велепромет, а потом у Модатекс? Значи не ово, овај како се зове Саша да је само одвео Којића, него да је неко други, не Саша одвео њих шесторицу.

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Не знам, хоћу да кажем да је Саша је био са њим на изласку из хангара, кад сам га питао где идеш, каже идем за Вуковар и водим га за Вуковар, да ли га је он водио за Вуковар, да ли је га је неко други одвезао за Вуковар ја благе везе немам. Да ли је Саша био целу ноћ са њим на Модатексу или није био, ја то не знам, ја сам само ујутру дошао по њега, била је група тамо заробљеника, не знам броја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Дошао сам по њега и извео га напоље, како је он дошао до Модатекса, откуд ја знам. Како ја да знам, немам благе везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не, рекли сте да га је овај Саша одвео.

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Он је са њим изашао напоље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви рекли да му се ништа не деси и тако даље, па.

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али је извесно по његовој причи није га он одвео него је њега и још неколицину одвео неко други. Разумете?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Па можда га је, само мало можда је тај Саша можда од хангара, улаза у хангар па до места превоза, значи тог белог комбија, можда је он ишао са њим заједно, па је можда Саша остао, или се Саша вратио а они отишли са комбијем, откуд ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нећемо сада да нагађамо шта би било кад би било, шта је могуће, не знам само шта је.

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Господине судија битно је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово схватите предочавање да Вас се врати, да вас се подсети, да Вам се каже да неки други људи, једне те исте тренутке на једном те истом месту другачије региструју и другачије памте, па да вас се подсети првенствено да Вас се подсети, разумете. Јер ми полазимо од тога, Ви сте положили заклетву, ми полазимо од тога да сте Ви овде дошли да кажете истину, ми полазимо од тога и ми Вам верујемо да Ви хоћете да нам кажете истину, знате, а не да нас лажете, ето и све то у том смислу и у том правцу схватите као подсећање, предочавање, сучељавање са тврдњама и сећањима других људи јер и за њих претпостављамо да из најбоље намере такође желе да нам кажу истину. А шта је истина видећемо на крају, а и утврдићемо.

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Тачно, само могу ја имам једну констатацију господине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Господину Перковићу, адвокату. Господине Перковићу, ако Ви мислите да Хаг.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то, немојте.

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Не, само хоћу да кажем пошто он каже да сам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете да одговорите на ову примедбу?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Да, баш на ту примедбу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кажите.

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Да. Да. Ако мислите да је Хаг мене хтео да узме, то морате да питате њих, зашто ме није хтео узети, да ли сам био можда у процесу да ме узму, не, немам благе везе. Знам да сам дао изјаву, знам коме сам је дао, колико је трајало испитивање, а вас ако занима назовите их, питајте у архиви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро колега. Тражите ли трошкове доласка? Па не Перковићу, господине Перковићу, то је ја сам дозволио да сведок одговори на примедбу коју сте Ви дали, да нама одговори на ту примедбу то што гледа у вас лично па шта сад да радимо, ајде.

Тражите ли трошкове доласка? Тражите је ли тако?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Да. Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код раднице у Служби за помоћ и подршку жртвама и сведоцима дефинишите ваше трошкове па ћемо о њима одлучити.

Сведок тражи трошкове доласка и исте ће дефинисати накнадно, а најкасније у року од 3 (три) дана у ком року ће суд о истима одлучити.

Даљих питања сведоку нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо. Немате Ви ништа више да нам кажете?

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала господину Савићу можете ићи. Хвала што сте дошли уопште да сведочите.

СВЕДОК МИРОСЛАВ САВИЋ: Хвала вама на свему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позовите сведока молим Вас Ђокић Драженка, мислим Драженко долази из Негославаца, претпостављам да са Драженком можемо завршити до 2 и 15, а са Дукићем сутра, мада је то само суочење са Пејићем али.

Сведок ДРАЖЕНКО ЂОКИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Ђокићу.

СВЕДОК ДРАЖЕНКО ЂОКИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше име и презиме?

СВЕДОК ДРАЖЕНКО ЂОКИЋ: Драженко Ђокић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца?

СВЕДОК ДРАЖЕНКО ЂОКИЋ: Богдана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Богдана, рођен?

СВЕДОК ДРАЖЕНКО ЂОКИЋ: 1963.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1963. године, где у?

СВЕДОК ДРАЖЕНКО ЂОКИЋ: У Љесковици, општина Завидовићи, Жепче, не знам сад тачно БиХ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Република Босна и Херцеговина? Шта сте по занимању?

СВЕДОК ДРАЖЕНКО ЂОКИЋ: Угоститељ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Угоститељ? Сада настањен у Негославцима, је ли тако, ул. Вуковарска број 60, Република Хрватска?

СВЕДОК ДРАЖЕНКО ЂОКИЋ: Или Маршала Тита 60, не знам негдје у документима је Вуковарска, негдје Маршала Тита, али исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Република Хрватска, је ли тако?

СВЕДОК ДРАЖЕНКО ЂОКИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ђокићу, шта је вама Пејић Милорад?

СВЕДОК ДРАЖЕНКО ЂОКИЋ: Пејић Милорад је мени шогор, што ми кажемо шогор, оженио је моју ајде да кажемо сестру, полусестру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шогор, Ви то кажете шогор?

СВЕДОК ДРАЖЕНКО ЂОКИЋ: Ми кажемо шогор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код нас је то зет?

СВЕДОК ДРАЖЕНКО ЂОКИЋ: Па добро, ајде зет је моме оцу, за мене је шогор ми тако кажемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Вашу полусестру?

СВЕДОК ДРАЖЕНКО ЂОКИЋ: Па добро мој се отац женио два пута, значи сестра по оцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сестра по оцу?

СВЕДОК ДРАЖЕНКО ЂОКИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Она се зове?

СВЕДОК ДРАЖЕНКО ЂОКИЋ: Љубица.

У сродству са опт. Пејићем утолико што је Пејић оженио његову сестру по оцу, Љубицу. Па најпре упитан и поучен у смислу одредбе члана 98 ЗКП, сведок исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Драженко Ви нисте у обавези да сведочите, не морате сведочити пошто је оптужени Пејић ваш близак сродник, Ви сте у

другом степену тазбинског сродства, не морате дакле по закону сведочити, ослобођени сте од дужности сведочења, да ли уопште желите да сведочите?

СВЕДОК ДРАЖЕНКО ЂОКИЋ: Желим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако желите да сведочите у том случају сте дужни казивати истину, за давање лажног исказа се кривично одговара, нисте у обавези да одговорите на питања чијим одговором би себе изложили тешкој срамоти и знатној материјалној штети или пак кривичном прогону, свега чега се сећате дужни сте да нам верно пренесете, дакле ништа не смете прећутати. Прочитајте гласно текст заклетве за сведока молим вас.

СВЕДОК ДРАЖЕНКО ЂОКИЋ: Заклињем се да ћу у свем што пред судом будем питан одговорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

Па сведок исказује како ипак жели да сведочи, а потом упозорен, опоменут, те заклет читањем законског текста заклетве за сведока исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ђукићу само кратко, јесен `91. године и даље и тада сте у овој улици Маршала Тита, је ли у Негославцима?

СВЕДОК ДРАЖЕНКО ЂОКИЋ: Тако је, тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од када живте у Негославцима? Пошто сте рођени видим у Босни?

СВЕДОК ДРАЖЕНКО ЂОКИЋ: У Негославцима живим од `70. године, тада су моји родитељи купили кућу на тој адреси и ту живимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а откад је Пејић Милорад Ваш зет? Кад је оженио Вашу сестру?

СВЕДОК ДРАЖЕНКО ЂОКИЋ: Пејић Милорад је мој зет ајде да кажемо, од `92. званично кад је сестра отишла код њега, али тај један период, значи један период `91. ајде да кажем 5-6 месеци или можда да година `91. до те јесени он се забављао са мојом сестром, значи он је са њом ишао, значи познајем га, долазио код нас у изласке ишао је са мојом сестром. Он је ајде да кажем те `91. по доласку из Вуковара, знач почетком тих дешавања изласка из Вуковара тог несретног ајде да кажем хоће бити рат, неће бити рат, ти међунационални сукоба који су се дешавали, он је дошао у Негославце, значи дошао у Негославце са једном групом ајде да кажем 3-4 њих са својим братом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како му се звао брат?

СВЕДОК ДРАЖЕНКО ЂОКИЋ: Мирослав Пејић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли имао неки надимак?

СВЕДОК ДРАЖЕНКО ЂОКИЋ: «Бимбо», мислим да је био Дамир Сирета звани «Сићо», Милорад и мислим да је био и овај како се зове Никола Дукић. Они су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли он имао неки надимак?

СВЕДОК ДРАЖЕНКО ЂОКИЋ: Мислим да је «Гица», мислим да је имао надимак «Гица».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, шта значи то дошли су у Негославце?

СВЕДОК ДРАЖЕНКО ЂОКИЋ: Па гледајте, дешавањем, почетком дешавања тих међунационалних сукоба у Вуковару што је оно, што није тајна, значи једноставно неки су се људи осећали угорженим, почело је ајде да кажем регрутовање, почело је значи рат је био на прагу што се на крају испоставило, они су једноставно осетили да нису сигурни тамо да би морали вероватно били регрутовани у Хрватску војску или не знам шта је све ишло за тиме и они су једноставно осетили неки страх и дошли су у Негославце, пошто је Негославци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су дошли у Негославце?

СВЕДОК ДРАЖЕНКО ЂОКИЋ: Дошли су у Негославце у једну кућу, то је у мојој улици, не знам број, не могу да се сетим броја, али рецимо то је једно десетак кућа даље од моје према Вуковару, значи са моја кућа је кад идете из Вуковара са леве стране, а та кућа је са десне стране, једно десетак кућа према Вуковару, то је била кућа мислим да се власник зове Симо Увалић, од његовог оца, али нико није у тој кући живио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и јесу ли они сви тамо у тој кући?

СВЕДОК ДРАЖЕНКО ЂОКИЋ: Сви су у том првом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где су се хранили?

СВЕДОК ДРАЖЕНКО ЂОКИЋ: Па гледајте хранили су се код пријатеља, Милорад је долазио рецимо код мене, свако је имао неког пријатеља где је отишао да једе и ту су рецимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли се борили, да ли су учествовали у борбама, да ли су били ангажовани у каквим јединицама?

СВЕДОК ДРАЖЕНКО ЂОКИЋ: Па гледајте тај период значи тај период њиховог доласка није било неких ајде да кажемо борби да сад можемо да кажемо да је било, то је једноставно била припрема свако се ајде да кажем груписао око свог места, свако је, није било борби сад ајде да кажемо да је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ДРАЖЕНКО ЂОКИЋ: Рат није почео у том неком периоду да се пуцало да ово, али једноставно они су ту били зато што своју сигурност неку су, бојали се за своју сигурност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Касније, да ли су касније учествовали у некаквим борбама у каквим јединицама, а да Ви то знате?

СВЕДОК ДРАЖЕНКО ЂОКИЋ: Е сад видите овако, почетком значи кад је, ја сад једноставно датуме кад би вам говорио вероватно би их пола ајде да кажем измислио или нешто, али ајде да кажемо, да покушам на један начин објаснити, значи Негославци су српско село сто посто, значи ту смо кад је почело то у Вуковару, кад се знало да је касарна блокирана, да једноставно се почиње дешавати нешто, једноставно људи су почели да се самоорганизују, да држе страже по селу, да се рецимо конторлише ко улази у село, ко излази, једноставно људи су се бојали за своју сигурност и овај ајде да кажем тај један период од рецимо једно тамо негде све до сад не могу тачно да се сетим, али мислим да је било негде а да ли прет крај тог деветог месеца или рецимо половицом деветог месеца кад је било најављено да ће восјка доћи у

деблокаду касарне и да ће званично почети деблокада Вуковара, Пејић Мирослав, Дукић и Сирета, они су отишли по моме, значи по моме они су отишли на ову како се зове на Петрову Гору, јер тамо је било исто један део то је српски део где је било ајде да кажем исто организовано један део људи који су исто чували своје куће и који су бојали се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико су остали тамо.

СВЕДОК ДРАЖЕНКО ЂОКИЋ: Они су, ја овако могу рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По Вама?

СВЕДОК ДРАЖЕНКО ЂОКИЋ: По мени су остали тамо до уласка војске и до ајде да кажемо напада на Вуковар, морамо га тако назвати јер тако се и десило, а овај Пејић Милорад, он није отишао са њима него је он једноставно кад су они отишли, значи кад су они отишли он је остао у селу и сад ја ћу вам рећи, он је једноставно пошто је долазио код мене у кућу, долазио је и све, он је једноставно у том периоду преселио се код мене ајде да кажемо у кућу, јер једноставно мајка му је била негде тамо око Сомбора неко место, избегла, брат му се вратио тамо, а брат му није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где се брат вратио?

СВЕДОК ДРАЖЕНКО ЂОКИЋ: На Петрову Гору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На Петрову Гору?

СВЕДОК ДРАЖЕНКО ЂОКИЋ: Тако је, а брат му није дао пошто је он био млађи, брат му није дао да иде са њима и он је једноставно остао код мене у кући са мојом сестром. Значи сад вам морам рећи, није била прошња, али једноставно је било дошао је код мога оца пошто се забављао са њом годину дана и једноставно питао је оца да ли, он мисли сестру женити, да ли може да остане и отац се сложио са тиме и он је ајде да кажем постао један, ајде да кажем наш члан, нашег домаћинства. То је значи тај период.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не учествује у борбама, није ангажован?

СВЕДОК ДРАЖЕНКО ЂОКИЋ: Е сад овако, ја сад могу да вам кажем то је тај период значи док се не улази у Вуковар, значи док се не улази у Вуковар, ту се организује, ајде да кажем, сад полако већ и војска почиње да долази, људи се наоружавају једноставно и креће се у деблокаду, креће се у деблокаду касарне и креће се на Вуковар. Милорад Пејић, он је значи у том периоду био, пошто сам ја знате како је код нас, како је то било код нас, једноставно 30 људи од почетка улице па 30 људи па ви сте командир вода, па следећих 30 људи па је други командир вода, значи ништа није то ишло, јер једноставно нико није био, ајде да кажем, школован официр да можете сад да кажете тако да је он био код мене пошто сам ја био командир тог вода у том првом периоду, он је био код мене у воду и сад датум не могу да се сетим кад се крећало на Вуковар тога дана кад се крећало на Вуковар он је са тим нашим водом отишао на тај део се зове Дубрава или што ми кажемо, ми то називамо Трешња.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не морате оволико опширно причати о његовим ангажовањима те врсте, само ме интересује уопштено. Уопштено, не морате толико детаљно.

СВЕДОК ДРАЖЕНКО ЂОКИЋ: Једноставно је био у мом воду и одатле се кренило и одатле је био улазак у град Вуковар. Значи могу да кажем да у то време смо сви ти који смо били у јединицама, значи ајде да кажем у том воду, од нас 30 имали смо 20 томсона, 5-6 оних како се зову танцара М-48 и било је можда једно две, три аутоматске пушке. Милорад је значи имао «томсон» са три оквира без ајде да кажем без онога торбице оне и не знам шта је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли цело, кад су престале борбе у Вуковару?

СВЕДОК ДРАЖЕНКО ЂОКИЋ: Е сад ја сад вама морам да кажем следеће, ја значи сам био на улазу у Вуковар са том, значи са тим водом ишао сам морам да вам кажем зато што ту сад настаје, један ће период настати једна, ајде да кажемо, празнина зато што приликом уласка у Вуковар, од те, значи од те позиције ја сам ишао са једном десетином са једне стране тенка, а други су ишли један вод, једна десетина, са друге стране и ја приликом уласка у Вуковар то је, ајде да кажемо, на близу Милорадове куће, наспрам та улица, како води попреко ја сам налетио са још два, налетио сам на потезну мину и тих једно 7 до 10 дана мене су вратили у болницу у Негославце, имао сам среће да нисам имао никаквих прелома, летио сам само у зрак од те детонације, ова два пријатеља су били добро рањени и тих десетак дана је моје, ајде да кажем враћање у болницу и лечење, или ајде да кажемо тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Добро.

СВЕДОК ДРАЖЕНКО ЂОКИЋ: Ето то је што се тиче тога, а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После тога шта се дешава са Милорадом?

СВЕДОК ДРАЖЕНКО ЂОКИЋ: Милорад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да? Је ли он све време до краја у том вашем воду?

СВЕДОК ДРАЖЕНКО ЂОКИЋ: Милорад остаје. Тако је, у том нашем воду, тај вод је једно време пребачен, пошто ја не могу, значи могу да само причам зато што сам знао за сва догађања, тај вод је после пребачен на Вучедол, где су тамо били стационарани па су после враћани поново да кажем у тај део Светозара Марковића или та улица већ како се зове и Милорад остаје у том воду до мислим да је 08.10. кад му је брат погинуо или је 08. сахрањен, сад ћу или је 06. погинуо, ајде нећу сад али углавном 06. и 08. датум по неком мом сећању, он остаје у том воду и кад му је брат погинуо, он је једноставно пошто је било ајде да кажем неко наше интерно, интерни договор или неко интерно правило да ако два брата, ако један погине да други се ослобађа учешћа, било каквог учешћа у овој како се зове, у војној јединици. И значи Милорад Пејић са погибијом његовог брата и са сахраном његовог брата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он више није учествовао у тим дејствима?

СВЕДОК ДРАЖЕНКО ЂОКИЋ: Ни у каквим, значи ни у једној јединици и он је, сви ми значи из Негославаца сви имамо ударен печат ратни, ја мислим да он уопште нема у војној књижици уопште ударено учешће у рату јер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате кад су престале борбе у Вуковару, по Вама?

СВЕДОК ДРАЖЕНКО ЂОКИЋ: Престале борбе у Вуковару, по мени су престале тамо негде ајде да кажем половицом једанаестог месеца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ништа ближе?

СВЕДОК ДРАЖЕНКО ЂОКИЋ: Па не могу се датумски сад одредити, али мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате кад је евакуисана болница у Вуковару?

СВЕДОК ДРАЖЕНКО ЂОКИЋ: Не датумски, чуо јесам, али не датумски.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Виленица Жарко?

СВЕДОК ДРАЖЕНКО ЂОКИЋ: Виленицу Жарка познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то?

СВЕДОК ДРАЖЕНКО ЂОКИЋ: Па Виленица Жарко је ајде да кажем млађи од мене дечко из Вуковара који је имао тај пех да је остао у Вуковару, ајде да кажем, остао је у Вуковару и који је био мобилисан од стране ајде да кажем хрватског дела који су остали, који су се исто, ајде да кажем, самоорганизовали и који су исто се, ајде да кажем, спремали на неку одбрану, он је остао у Вуковару на хрватској страни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате га од пре рата?

СВЕДОК ДРАЖЕНКО ЂОКИЋ: Па од пре рата га баш, да кажем познајем да овако из виђења али нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па у том смислу да ли га знате, познајете?

СВЕДОК ДРАЖЕНКО ЂОКИЋ: Нисам, не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А откад га знате боље?

СВЕДОК ДРАЖЕНКО ЂОКИЋ: Па боље га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако га знате боље, јесте ли имали прилику да га упознате?

СВЕДОК ДРАЖЕНКО ЂОКИЋ: Видите овако имао сам ту, ајде да кажем имао сам ту прилику да га упознам у том периоду тог првог, ајде да кажем, не могу сад тачно да се одредим датума, али значи када је, када га је мој тај шогор Пејић Милорад када га је довео код мене у кућу, значи довео га је код мене у кућу јер га је извео из аутобуса који је изашао из болнице, дошао до ове, како се зове, до касарне и тамо га је Пејић Милорад извео и довео га пред моју кућу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли сазнања о неким детаљима тога, како је то било, како се то десило?

СВЕДОК ДРАЖЕНКО ЂОКИЋ: Па гледајте овако неких детаља сад да Вам кажем да могу да причам о томе не, јер једноставно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, ако знате. Добро.

СВЕДОК ДРАЖЕНКО ЂОКИЋ: Ја знам само значи да га је довео код мене пред кућу, да је дошао значи, дошао је Пејић Милорад, ушао је код мене у кућу. Ја сам изашао у двориште, питао ме је, значи питао ме је да ли може да остави једног човека код мене, рекао ми је о чему се ради да је човек био ајде да кажем на хрватској страни али да није ништа починио, да је једноставно ајде да кажем, ја сам њему одговорио да једноставно пошто сам ја живио са родитељима у кући и да морам да видим са оцем јер једноставно тад су биле такве ситуације да ниси смео ни и ја сам питао мога оца, он је рекао имаш година довољно ако мислиш да је то уреду и да је човек ОК може слободно и ја сам изашао и рекао шогору и он је довео овога, како се зове, Жарка и он је ушао код нас у кућу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли још неко био са њима?

СВЕДОК ДРАЖЕНКО ЂОКИЋ: Видите овако ја нисам, значи једноставно нисам излазио из дворишта јер кад сам се ја вратио у кућу и рекао Милораду да може да га доведе, да је отац рекао да нема проблема, он је изашао само до аута и извео га, довео га до мене и рекао да се брзо враћа, е то су речи које.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад се то дешава? Које је то доба дана по Вама ако можете да се.

СВЕДОК ДРАЖЕНКО ЂОКИЋ: Видите овако, то сад се то време, али ајде да кажемо да се дешава у неким поподневним сатима, рецимо шта ја знам два, пола три, три, не могу да се одредим сад да вам тачно кажем, али ајде да кажем у поподневним сатима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Дакле није улазио у кућу уопште?

СВЕДОК ДРАЖЕНКО ЂОКИЋ: Милорад?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК ДРАЖЕНКО ЂОКИЋ: Не, само је мени, мене са врата мене је дозвоао и ја сам изашао и рекао шоги је ли могу, ајде питај види са матером је ли могу да оставим човека ту, ја сам ушао унутра и питао, значи и он је њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, не понављајте.

СВЕДОК ДРАЖЕНКО ЂОКИЋ: Довео га је и он је рекао враћам се брзо и онда је Жарко Виленица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви рекосте имао је кола нека?

СВЕДОК ДРАЖЕНКО ЂОКИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је имао од аута?

СВЕДОК ДРАЖЕНКО ЂОКИЋ: Сад, колико ја могу да се сетим, он је ја знам да је у то време значи не могу да кажем са којим је аутом дошао, али знам да је у то време возио фићу, ајде да кажем боја мислим да је нешто црвено, ајде да кажем, црвена боја, ето да се тако одредим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И отишао је?

СВЕДОК ДРАЖЕНКО ЂОКИЋ: И он је отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли вам је рекао ишта где то иде?

СВЕДОК ДРАЖЕНКО ЂОКИЋ: Не. Мени не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Због чега?

СВЕДОК ДРАЖЕНКО ЂОКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ДРАЖЕНКО ЂОКИЋ: Значи мени не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте ту све време у кући?

СВЕДОК ДРАЖЕНКО ЂОКИЋ: Ја сам у кући све време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко још, Ваш отац?

СВЕДОК ДРАЖЕНКО ЂОКИЋ: Мој отац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Љубица?

СВЕДОК ДРАЖЕНКО ЂОКИЋ: Моја сестра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Љубица?

СВЕДОК ДРАЖЕНКО ЂОКИЋ: И моја мајка повремено, пошто је мајка шећерни болесник и она има проблема и са живцима, на тој нервној бази она је улазила, излазила, али ајде да кажемо, већином смо били ту ја и сестра, ја и

сестра и Жарко и отац је повремено улазио и излазио, али ајде да кажемо само ми чланови породице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви и тада командир тог вода?

СВЕДОК ДРАЖЕНКО ЂОКИЋ: Па гледајте овако ја јесам и тада био командир вода, али знате пошто пред тај ајде да кажем пошто се на Вуковар као крећало у два, три пута ће се кренути, неће кренути, ми смо имали један пех да смо та наша јединица од Вучедола кад смо улазили кад смо као сужавали тај круг од Вучедола уз Дунав, ми смо имали један пех да сам мислим да су четири наша, ајде да кажем, мештана погинула у тој једној, од једне минобацачке гранате и да смо ми тај део на, ајде да кажем, инсистирање родитеља повучени, повучени у село и ми смо тада држали ову како се зове, ајде да кажем, опет обезбеђење око села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле и тај дан сте Ви командир вода?

СВЕДОК ДРАЖЕНКО ЂОКИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам, тог дана ово кад причате?

СВЕДОК ДРАЖЕНКО ЂОКИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се даље дешава? Оде он са аутом, шта се даље дешава?

СВЕДОК ДРАЖЕНКО ЂОКИЋ: Е сад видите овако, ја сад значи све временски што бих вам рекао мислим да је, стварно пуно је времена прошло и ми смо се изменили а не ти сви догађаји, он је једноставно када је отишао, значи он је отишао, ми смо увели Виленицу унутра у кућу, прво што смо га понудили што је и било, он је ушао сув као гранчица, човек за не препознати, прво смо га ајде да кажем ко и свака домаћинска кућа, мајка је припремила тамо нешто хране што је било да се једе, дали смо му цигарете и пошто је он јако био ајде да кажем јако човек са којим једноставно јако мало сте могли да причате о нечему, једноставно је сећам се да ми је мало причао те своје доживљаје ајде да кажем како је пропатио, како је из подрума изведен у један подрум па у други подрум, па да је једноставно причао је своје доживљаје, мене је интересовало, њега је интересовало шта ми како шта и ето у том времену је ајде да кажем два сата, два и по, три сата рецимо ајде да кажем најдуже три сата од одласка, он је рецимо у том периоду сећам се да је био јако нервозан, јер ми је јасно, ја сам га питао шта је проблем, он ми је једноставно рекао да је направио ајде да кажем неку грешку, ја кажем у чему грешку, једноставно он је рекао шогору да је са њима у аутобусу био човек који се зове Дамир Ковачић Коле, особа коју ја не знам, значи не знам је лично, али је то особа која је њему помагала за време, ајде да кажем, дешавања тога у овоме како се зове, тог његовог боравка на другој страни, а која је седела са њиме у аутобусу и он је у путу замолио, значи замолио шогора да оде до ове како се зове, до Овчаре и да проба да извуче тога Дамира Ковачића, јер као није учествовао он је био рањен од неке, гелера или не знам од чега, да није учествовао да ово, да оно и да он сад ајде да кажем у неком смислу страхује шта ће се њему десити, јер наводно неко је већ кад је њега извлачио неко је њему рекао да спашава ајде да кажем Хрвате и да се не изражавам другачине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Даље.

СВЕДОК ДРАЖЕНКО ЂОКИЋ: И значи то се све дешава у та два, два до три евентуално сата, пао је већ ајде да кажем и мрачак и мрак, што кажу јесенско је и време и једноставно Милорад се појављује, значи улази код нас у кућу, сећам се ајде да кажем ушао је унутра нервозан, љут и само је њему добацио «нисам успео ништа». Сећам се и псовке «јебеш нас људе, нисам могао да учиним ништа», ето то је тај неки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је он то дошао?

СВЕДОК ДРАЖЕНКО ЂОКИЋ: Па ја сам вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После колико времена, по Вама?

СВЕДОК ДРАЖЕНКО ЂОКИЋ: Па ја сам вам рекао, значи негде ајде да кажем од његовог одласка до доласка могло је да прође једно два и по, најдуже три сата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ли је икакве даље приче било типа каквих детаља шта је било са тим човеком те није успео ништа?

СВЕДОК ДРАЖЕНКО ЂОКИЋ: Па ја сам вам рекао значи ја сам чуо само ту псовку, значи ја сам чуо ту псовку и значи рекао је нисам успео ништа, е сад значи тај пута да ли је он овоме како се зове рекао Виленици нешто или није, једноставно ја нисам, не могу да кажем да сам чуо сад да је рекао то, то, то и то, али једноставно сам чуо значи псовку «јебеш нас људе».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А касније, касније колико је Виленица остао код вас?

СВЕДОК ДРАЖЕНКО ЂОКИЋ: Виленица је остао ту ноћ код нас и ујутру су они отишли за Вуковар да потраже Виленичиног брата који је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ли сте Ви Виленицу после тога видели, срели?

СВЕДОК ДРАЖЕНКО ЂОКИЋ: Па мислим да сам га можда срео једном рецимо после једно ајде да кажем два или три месеца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте причали о овоме?

СВЕДОК ДРАЖЕНКО ЂОКИЋ: Па причали смо једноставно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вас двојица да ли сте причали о овоме, о овоме дану и овоме?

СВЕДОК ДРАЖЕНКО ЂОКИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Догађају везаном за тог Колета?

СВЕДОК ДРАЖЕНКО ЂОКИЋ: Не, не, једноставно нисмо то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је Пејић причао око Колета?

СВЕДОК ДРАЖЕНКО ЂОКИЋ: Па ајде да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што то није успео да га доведе?

СВЕДОК ДРАЖЕНКО ЂОКИЋ: Па једноставно сад кад се вратимо, кад се вратимо на ајде да кажем на ово све дешавање, кад је дошло до овога једноставно кад је мислим да је то сад пред његов долазак овамо, он је долазио и 2003. овамо и кад је већ почело да се ајде да кажем прича о томе, кад се почела да се спомиње нека оптужница у Вуковару да је Пејић Милорад оптужен за ајде да кажем убиство тога Дамира Ковачића, да се против њега покреће ајде да кажем нека истрага или поступак у Вуковару, е онда је он, онда ми је он рекао да, рекао ми је о том догађају за њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сте се Ви то видели? Он дошао у Негославце па сте причали?

СВЕДОК ДРАЖЕНКО ЂОКИЋ: Милорад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 2003. године?

СВЕДОК ДРАЖЕНКО ЂОКИЋ: Не, Милорад је долазио овде у Србију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви где сте се налазили са њим, овде у Србији?

СВЕДОК ДРАЖЕНКО ЂОКИЋ: Па овде сам долазио у Србију, ја долазим овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То тада 2003. године?

СВЕДОК ДРАЖЕНКО ЂОКИЋ: Па не знам тачно, има тамо, 2003–2004. он је долазио овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него Вас питам да ли сте након тог дана, да ли сте са Милорадом, са Виленицом нисте?

СВЕДОК ДРАЖЕНКО ЂОКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте са Милорадом причали о томе? Ви сте у кући сте, у истој кући живите, он је Ваш шогор?

СВЕДОК ДРАЖЕНКО ЂОКИЋ: Тако је. О томе не, значи не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него тек то кад је, кад су кренули неки поступци?

СВЕДОК ДРАЖЕНКО ЂОКИЋ: Кад је кренуо овај случај око Овчаре и кад се почело значи око тога да се одмотава, да се спомиње његово име, о учешћу тамо, да се у Вуковару покреће некакав поступак у којем се спомиње да је Милорад Пејић убио тога Дамира Ковачића Колета, онда почиње та прича око тога свега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Знате шта ме чуди, чуди ме како сте рецимо запамтили то име Дамир Ковачић Коле?

СВЕДОК ДРАЖЕНКО ЂОКИЋ: Па како мислите како сам запамтио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како запамтисте то име, то вам је рекао Виленица вам је рекао то име?

СВЕДОК ДРАЖЕНКО ЂОКИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је име његовог другара кога Ви не знате, Ви рекосте да га не знате.

СВЕДОК ДРАЖЕНКО ЂОКИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не причате ни са Виленицом, ни са Пејићем?

СВЕДОК ДРАЖЕНКО ЂОКИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 12 година не причате уопште о томе.

СВЕДОК ДРАЖЕНКО ЂОКИЋ: Не са Пејићем, како не причам, мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не причате, рекосте да не причате?

СВЕДОК ДРАЖЕНКО ЂОКИЋ: Он је Пејић је отишао за Енглеску, чујемо се, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је отишао за Енглеску.

СВЕДОК ДРАЖЕНКО ЂОКИЋ: Али не причамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кажете да вам је Виленица рекао тада док је Пејић био одсутан да га је замолио везано за Дамира Ковачића званог Колета.

СВЕДОК ДРАЖЕНКО ЂОКИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И остаје ми интересантно како сте Ви то упамтили да Вам је то име и презиме, надимак рекао Виленица.

СВЕДОК ДРАЖЕНКО ЂОКИЋ: Сада сам вам рекао када је значи почео овај поступак око овога свега једноставно сам сазнао значи од шогора сам сазнао у једном телефонском разговору сам сазнао да се против њега води, да он има сазнања да се против њега у Вуковару води, покреће нека ајде да кажем истрага у вези Дамира Ковачића Колета, а једноставно када се сетим, значи када се вратим на онај филм због чега га је Виленица послао, замолио, ајде да кажем замолио, сада се одједном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда сте се сетили?

СВЕДОК ДРАЖЕНКО ЂОКИЋ: Одједном се спомиње његово име.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е да ли је било икаквих других детаља везано за судбину Дамира Ковачића Колета у тој Вашој телефонској прво причи, а после и овде кад сте се нашли у Србији?

СВЕДОК ДРАЖЕНКО ЂОКИЋ: Па видите овако неких из шогорове приче, значи једноставно из његове приче иде ајде да кажемо иде на томе да он је онда почео, онда ми је рекао значи то је већ прошао доста дуг период ми је рекао да када је он отишао да покуша тога извући Дамира Ковачића Колета, да га није извукао зато што је тај Ковачић био убијен пред његовим, значи то причам Милорадове речи, убијен пред његовим очима јер га је тај Никола Дукић извео и да га је он ајде да кажем убио, а сад одједном се каже покреће поступак, одједном се покреће поступак у Вуковару против њега да је он то направио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле он Вам је то рекао?

СВЕДОК ДРАЖЕНКО ЂОКИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када Вам је он то рекао?

СВЕДОК ДРАЖЕНКО ЂОКИЋ: Па ајде да кажемо, он је долазио, ја мислим да је долазио два пута 2004. задњи пут да је био, ајде да кажем у том једном периоду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада Вам је то причао?

СВЕДОК ДРАЖЕНКО ЂОКИЋ: У задњем његовом доласку овамо у Србију то ми је рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли вам је причао што је ли чуо и за неке оптужбе против њега овде у Србији?

СВЕДОК ДРАЖЕНКО ЂОКИЋ: То јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ДРАЖЕНКО ЂОКИЋ: Јесте, то ми је причао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да га управо оптужује тај Дукић?

СВЕДОК ДРАЖЕНКО ЂОКИЋ: И то ми је причао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то тада била прича?

СВЕДОК ДРАЖЕНКО ЂОКИЋ: Сад сам упознат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ДРАЖЕНКО ЂОКИЋ: Јесте била је и тада је била прича, чак ми је рекао да га је назвао телефоном и да га је питао зашто је то, зашто је сад ајде

да кажем рекао да је он баш био тамо где је био, а да му је овај одговорио да је то морао да он то не разуме, да је морао то да направи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вам он прича кад?

СВЕДОК ДРАЖЕНКО ЂОКИЋ: Па ајде да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада, приликом тог боравка у?

СВЕДОК ДРАЖЕНКО ЂОКИЋ: Па 2004. и онда чули смо се и телефоном, значи у том нашем даљем контакту кад већ почиње његово име да се спомиње око овог случаја, око овог свега, онда једноставно и телефонски смо се чули, ајде да кажем сваких 10-15 дана смо имали контакте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Често се чујете телефоном?

СВЕДОК ДРАЖЕНКО ЂОКИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, то Вас питам и због тога што нам он каже да је он Дукића телефоном звао тек 2006. године?

СВЕДОК ДРАЖЕНКО ЂОКИЋ: Е сад ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо негде каже у шестом или седмом месецу је звао Дукића па се јавила његова супруга па тражио, тражи га један пријатељ и тако даље и тако даље, на крају је ипак добио на телефон и онда су причали о томе што га овај лажно оптужује, 2006.?

СВЕДОК ДРАЖЕНКО ЂОКИЋ: Тако је, а он је мени телефонски, значи ми смо се телефонски кад смо се чули он је мени рекао за то да га је звао, е сад ја не знам датум, не могу се одредити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не, али ако ми Ви кажете да, ако нам Ви кажете овде да Вам он ту причу прича 2004. је ли?

СВЕДОК ДРАЖЕНКО ЂОКИЋ: Не, ја сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда ми остаје.

СВЕДОК ДРАЖЕНКО ЂОКИЋ: Ја сам рекао, мислим 2004. мени је то ајде да кажемо у неком сећању, он је долазио 2003-04. али смо се чули цео период до његовог доласка, ајде да кажем до његовог овог задњег доласка у Београд када је и био лишен слободе. Значи не могу да кажем да ми је рекао 2004. звао сам Дамира, звао сам овога Николу Дукића, него сам сазнао из телефонског, кад смо разговарали телефонски сам сазнао да је имао контакте са њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, добро, добро. А да ли, само ми још ово реците, да ли у тим причама и у тим разговорима, разговарате о томе зашто га овај терети, Дукић?

СВЕДОК ДРАЖЕНКО ЂОКИЋ: Сад гледајте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што га лажно терети ако то није истина због чега то неко ради?

СВЕДОК ДРАЖЕНКО ЂОКИЋ: Сад гледајте кад мене питате то као човека и ја се питам то јер једноставно они су и нека, ајде да кажем, фамилија, а мислим да чак нисам сигуран, али мислим да чак да ли су нешто или преко некога су у неком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У неком сродству?

СВЕДОК ДРАЖЕНКО ЂОКИЋ: Чак немојте ме покрешно схватити, али мислим да ли имају неку преко неких чак можда да су, мени као човеку исто то није јасно, поготово што ајде да кажем дошли су заједно у Негославце, ајде

да кажем, једноставно није ни мени у неку руку јасно, ја знам само из неких рецимо разговора да приликом одласка брата и Дамира овога Сирете и овога Николе Дукића, знам да су они били наводно у једној, једној јединици и да приликом погибије, приликом погибије Милорадовога брата Мирослава знам да је он кад је, значи кад је чуо да је погинуо, знам да је рекао да су га, ајде сад ја вама да кажем значи знам да је рекао да је он погинуо, ајде да кажем, навече или причам о једном периоду а да је извучен после шест или седам или осам сати или десет, сад не могу тачно временски али знам да је овај наводно да је био још ајде да кажем да му је можда пружена та помоћ у том датом моменту можда би чак, или да је спасен можда би чак и преживео. Значи, једноставно знам да је значи да је био Мирослав са њима, да ли је им је био, ајде да кажем, неки командир те њихове десетине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са ким са њима, са Сиретом и са Дукићем?

СВЕДОК ДРАЖЕНКО ЂОКИЋ: Са тако је, са Дукићем. Сад пошто је то, ајде да кажем ,то је други део, ми смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али не знам како би то објашњавало сад ово, то што Дукић терети.

СВЕДОК ДРАЖЕНКО ЂОКИЋ: То мене немојте, не би ја хтео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не могу то да повежем на одговарајући начин.

СВЕДОК ДРАЖЕНКО ЂОКИЋ: Ја не би хтео у то, не би хтео ту да ја извлачим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било приче са њим, са Пејићем, дакле Вашим зетом, да ли сте разговарали причали да је он у разговорима са Вама изнео нека своја закључивања или размишљања, зашто би овај то радио, разумете?

СВЕДОК ДРАЖЕНКО ЂОКИЋ: Па ајде да кажемо у неком ајде сад ја да се ја рецимо из тог разговора и свега ја могу да кажем да је то ајде ако сам ја видио нешто што си ти урадио, ја ћу сада, сад ћу ја према теби нешто, ајде да кажем, али то све су не би хтео ја те закључке да ја дајем те закључке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него да ли Вам је он то рекао или је то?

СВЕДОК ДРАЖЕНКО ЂОКИЋ: Па из разговора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или је то ваш закључак? Не разумем.

СВЕДОК ДРАЖЕНКО ЂОКИЋ: Па то је мој закључак, ајде да кажем нећу да кажем да ми је он рекао, него то је ајде да кажем мој закључак, значи није директно моје, значи то је, тражили сте моје неко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Питања? Члан већа?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мало је поодмакло време, па ћу можда питати нешто што је одговиро, али Ви одмах реагујте, сада први пут чујем ако сам добро записао да се у Хрватској, тамо у Вуковару, води поступак против Пејић Милорада за наводно убиство тог Ковачић Дамира званог Коле, да ли је то тачно или сам ја то пречуо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је рекао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У којој фази је тај поступак, да ли зна, пошто он живи тамо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате сазнања те врсте?

СВЕДОК ДРАЖЕНКО ЂОКИЋ: Немам. Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви немате тих сазнања?

СВЕДОК ДРАЖЕНКО ЂОКИЋ: Не, једноставно немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли зна сведок када су завршене борбе у Вуковару?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питали смо га, половином новембра каже.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Половином новембра?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли зна у односу на завршетак тих борби, када је било то о чему прича, одлазак тај тамо код тог Колета?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај њихов долазак у Негославце?

СВЕДОК ДРАЖЕНКО ЂОКИЋ: Гледајте овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је довео Виленицу, па?

СВЕДОК ДРАЖЕНКО ЂОКИЋ: Датумски, датумски све што бих вам рекао не могу да вам кажем, значи знам када је Виленица значи доведен тај дан када је Виленица доведен код мене у кућу и остављен, знам да је отишао по.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То се дешава тад. Не, него сад то, то што се дешава у Негославцима, дошао Виленица, овај Пејић отишао по Колета, у односу на престанак борби у Вуковару, то вас пита заменик.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, да, колико је то дана, један дан, исти дан?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то исти дан када су и престале борбе или је то након тога, ако је након тога, након колико дана, ето у том смислу да ли можете повезати, ја сам схватио да не можете, али добро.

СВЕДОК ДРАЖЕНКО ЂОКИЋ: Не, не. Не желим, мислим не желим повезивати те.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не желите?

СВЕДОК ДРАЖЕНКО ЂОКИЋ: Да не бих рекао нешто што.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако сам добро разумео, рекао је сведок да је по повратку Пејић Милорад рекао њему да није могао ништа да учини за тог Колета, а да ли му је рекао да ли га је уопште видео тамо тога дана, значи тад кад се враћа? Не накнадно у тим разговорима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Схватили смо. Дакле, изузев оног што је рекао овоме, не Вама него Ви рекосте да је рекао Виленици, па сте и Ви то чулу, да ли је тада тога дана или приликом те вечери, да ли је икаквих других детаља било због чега није могао ништа за њега да учини, ево то Вас пита заменик?

СВЕДОК ДРАЖЕНКО ЂОКИЋ: Не, ја Вам значи говорим речи отварање врата, уласка, унутра и речено је «јебеш нас људе».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ништа више.

СВЕДОК ДРАЖЕНКО ЂОКИЋ: То је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесам ли добро схватио, је ли тек 2004. године схватио, да ли сам добро схватио да ли је рекао да је тек 2004. године негде отприлике му је рекао у неком од тих телефонских разговора или долазака, Пејић Милорад, каква је судбина била овога Ковачића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је рекао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи 12 година касније, 13?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више. Даље молим, одбрана? Колега Ђорђевићу немате питања? Неко од бранилаца претпостављам да нема. Оптужени? Господине Пејићу да ли Ви имате што да питате? Изволите. Немојте то да схватите да је то моје тражење да Ви питате, ја сам у обавези само да питам да ли имате што да питате. Ви наравно да не морате, ако нема за тим потребе.

ОПТ.МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

ОПТ.МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Ја мислим Драженко да ту вечер кад сам ја дошао, кад сам отишао по Ковачића на молбу Виленице, ја мислим да смо рекао да нисам могао ништа урадити и мислим да сам рекао тада још за Дукић Николу да је убио Ковачић Дамира?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово нисте рекли у својој одбрани, знате.

ОПТ.МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Шта нисам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово сад што кажете, то нам нисте рекли оно када сте у јуну месецу износили своју одбрану, знате?

ОПТ.МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Не разумем, нисам Вас схватио сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажем ово сад што рекосте да мислите да сте још те вечери њима рекли да је Дукић убио Ковачића, то нам нисте рекли у јуну кад сте изнели вашу одбрану, знате па Вам ја само то предочавам, јер и Ви остављате резерву мислим да сам им још и тада. Но добро, то нам нисте, кажем то нам нисте тада рекли, елем видите шта каже Пејић, не тврди експлицитно јесам рекао сам и тако даље, него каже мислим.

СВЕДОК ДРАЖЕНКО ЂОКИЋ: Ја само, ајде да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само у циљу подсећања да ли је то евентуално можда било тако.

СВЕДОК ДРАЖЕНКО ЂОКИЋ: Ја само могу да кажем још следеће пошто ајде да кажем ово већ шест месеци је његов боравак овде, могу само још да кажем враћа човек филм, једноставно ја могу само да се сетим пошто код мене кад улазите у кућу имате двоја врата, једна врата је отворио, чуо сам ајде да кажем неку псовку, отвара друга врата улази у дневни боравак где смо ми седели и чуо сам онда ту псовку «јебеш наше људе, нисам могао ништа да урадим», значи то је тај део, да ли је он споменуо ја не могу сад да кажем изричито да се сећам да је споменуо Дамира Ковачића Колета, али да ли је Виленици рекао пошто ја нисам ајде да кажем нисам ја директно ни знао за тог Ковачића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

СВЕДОК ДРАЖЕНКО ЂОКИЋ: У том смислу, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.МИЛОРАД ПЕЈИЋ: Ништа, то је то. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тражите ли трошкове што сте дошли данас у суд?

СВЕДОК ДРАЖЕНКО ЂОКИЋ: Да, и јуче сам био ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, знам.

Даљих питања сведоку нема.

Сведок нема ништа више да изјави.

Тражи трошкове доласка у износу који ће одредити накнадно и о истима ће суд накнадно и одлучити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо господине Ђокићу, можете ићи. Јавите се радници Службе за подршку и помоћ жртвама и сведоцима, одредите Ваше трошкове, а ја ћу о њима да одлучим, али Ви одредите Ваше трошкове. Сад је 14,10 молим? Немамо, ови настављају, морају да се припреме за пола 3, режија мора да се припреми за пола 3 да наставе са другим претресом, иначе радио бих и ја да суочимо Дукића и Пејића, то је само суочење, они су своје тврдње изнели, то је само суочење. Да, али не можемо. Шошић, па Вујовић. Молим? Не можемо до пола 3, ово ће бити кратко претпостављам.

ОПТ. ЂОРЂЕ ШОШИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Шошићу.

ОПТ. ЂОРЂЕ ШОШИЋ: Ја сам кад је Дуловић донео ону наводну од Андрића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од Андрића ону бележницу?

ОПТ. ЂОРЂЕ ШОШИЋ: Ја сам Вам тражио да се то исфотокопира и да ми се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте добили то?

ОПТ. ЂОРЂЕ ШОШИЋ: Не, уопште нисам добио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је скинуто, али ја мислим то је Ваш бранилац добио. Кажем то је скинуто са ових уређаја, пошто смо ми то прегледали на овим камерама и тако даље, то је скинуто, то је копирано, никакав проблем није то ћемо вам послати у току сутрашњег дана. Добро, а ја мислим да је то добио Ваш бранилац.

ОПТ. ЂОРЂЕ ШОШИЋ: Ја нисам добио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добићете. Уреду, сутра.

ОПТ. ЂОРЂЕ ШОШИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вујовић. Предајте. Вујовићу можете узети ваш рачунар схватио сам да је то све сређено, је ли.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Е то ми је најбитније пошто моја супруга не зна коме да се обрати, не зна како она то да изведе. Е, добро. То смо решили. Само би предао своје предлоге да службеним путем не шаљем, за сведоке неке и материјале.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Добро. Видим дугачак је списак.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Па највероватније ћете све одбити али ја сам ипак предложио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Има разлога, има разлога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала.

Председник већа у 14,15 сати издаје

Н А Р Е Д Б У

Претрес се прекида, наставиће се:

17.09.2008. године са почетком у 09,30 сати.

Довршено.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА